

TÜZE

TOBB ETÜ HUKUK TOPLULUĞU

Sayfa 1 AİHM 1999 Depremi Kararı

Sayfa 8 Kariyer Röportajı:
Prof. Dr. Veli Özer Özbek

Sayfa 19 Etkinlik Bülteni

"TÜZE"

Hukuk Dergisi

HUKUK TOPLULUĞU ADINA

YAYIN SAHİBİ

Abdulkerim Karagöz

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Burak Biçer

YAYIN DANIŞMANI

Dr. Didem Kayalı

YAYIN TÜRÜ

Yerel Süreli

YAYIN ŞEKLİ

3 Aylık-Türkçe

İDARE ADRESİ

TOBB EKONOMİ VE TEKNOLOJİ ÜNİVERSİTESİ
Söğütözü Cad. No:43 Söğütözü/ANKARA

GÜZ 2019-2020

TASARIM

Uğur Geniş
Selin Ersan

YAYIN EKİBİ

Burak BİÇER
Hilda SAK
Oğuz ÖZKALE
Dila ÖZDEMİR
Emre ÇİÇEK
İmran Sude ÇANKAYA
Mustafa Kaan SİĞİRCİ
Ezgi SİPAHİ
Doğukan COŞKUN
Furkan KILINÇER
İsmail ARSLAN

İLETİŞİM ADRESLERİ

instagram/etuhukuk
twitter/etuhukuk
youtube/etuhukuk

Topluluk Başkanından;

TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu olarak bizler, hukuka ve hukukun üstünlüğüne inanan, üniversitemizin girişimci ve sorumluluk sahibi gençler yetiştirme vizyonu ve fakültemizin hukuku sadece öğrenen değil aynı zamanda çözümseyen hukukçular yetiştirme ideali ile filizlenen genç hukukçularız.

TOBB ETÜ Hukuk Fakültesinde aldığımız nitelikli hukuk eğitimi ile kendimizi geliştirirken; aynı zamanda sosyal, kültürel ve akademik alanlarda yapmış olduğumuz ulusal ve uluslararası çapta etkinliklerle üyelerimizin kişisel ve akademik gelişimine katkı sunmak ve kendilerini en iyi şekilde ifade edebilmelerini sağlamayı kendimize bir misyon ediniyoruz. Topluluk olarak bünyesinde dergi yayını çıkarmaktan, yüzlerce kişinin katıldığı ulusal çapta etkinlikler çıkarmaya; kültürel geziler düzenlemekten, sosyal sorumluluk projeleri geliştirmeye kadar pek çok alanda aynı anda faaliyet gösteren, her bir dişlisinin muntazam bir şekilde çalıştığı büyük bir yapı ve hepsinden önemlisi büyük bir aileyiz.

İyi bir hukukçu nitelikli bir kitleye hitap eden becerikli bir yazardır. İyi bir hukukçu olmak, yüksek bir hukuk bilgisi ve sağlam bir hukuk nosyonunun yanı sıra düşüncelerin en iyi şekilde ifade edilmesini gerektirir. Okumakta olduğunuz Tüze Hukuk Dergisini çıkarmaktaki temel amacımız hukuk öğrencilerinin bir yandan hukukun dinamik yapısını ve hukuk alanındaki akademik gelişmeleri yakından takip ederken, diğer yandan bu gelişmeler ve karşılaştıkları sorunlar karşısında düşündüklerini kendi hukuk süzgeçlerinden geçirerek ifade etmeleri, çözümler bulmalarınıdır. Sadece hukuk öğrencileri tarafından hazırlanan dergimizin hukuk camiasına genç bir soluk getireceği inancıyla vizyonumuzu, düşüncelerimizi en güzel şekilde ifade edeceğimiz platform olan Tüze Hukuk Dergimizin üçüncü sayısı ile karşınıza çıkıyoruz. İyi okumalar dileriz. Yeni sayılarımızda görüşmek dileğiyle, Hukukla kalın.

TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu Başkanı
Abdulkerim KARAGÖZ

01

**Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi
1999 Depremine ilişkin Kararı**

03

**Şahsi Araçta
Sigara İçme Yasağı Değerlendirmesi**

05

**Konu Röportajı:
Av. Hande Hançar**

08

**Kariyer Röportajı:
Prof. Dr. Veli Özer Özbek**

11

**Osmanlı Yargı Sisteminin Yapıtaşı:
KADILIK MÜESSESİ**

Kitap - Film Tanıtımları

13

12 Angry Men

14

Karamazov Kardeşler

15 - 16

Kefernahum - Gökdelen

17

Hukuk Etiği

19

Etkinlik Bülteni

21

Hukukta Boşluk

Ferhat şirin için dağları delmiş,
aşkım senin için dağları bile
deldim demiş. Şirin demişki
saol hayatım bu arada hukuk
okuyorum.

Dekanımızdan

TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi öğrencilerini TÜZE dergisini çıkarmış olmalarından dolayı kutluyorum. Henüz 2009 yılında kurulan Fakültemizin öğrencilerinin her alanda kendilerini geliştirdiklerini görmekten büyük heyecan ve gurur duyuyorum. Hukuk eğitimi veya hukukçunun eğitimi günümüzün en güncel ve önemli konuları arasında yer alıyor. Gelişen ve farklılaşan sosyal ve ekonomik yaşam, hukuk eğitimi alanında da dönüşümü gerektirmektedir. Bu anlamda hukuk eğitiminin de kitle eğitimi yerine, öğrenci ile öğretim üyesinin karşılıklı etkileşimi ile öğrencinin kendisini ifade edebilmesine olanak verecek ve yaratıcılığını destekleyecek şekilde yapılandırılması bu dönüşümü sağlamada önemli bir adımdır. Elbette bu adım, Hukuk Fakültesi kontenjanlarının olabildiğince sınırlandırılması ile atılabilir.

Teorik bilgi hukuk eğitiminin olmazsa olmaz bir unsurudur. Öğrencinin derste anlatılanların yanında, bu konuları gerektiğinde birden fazla kaynaktan okuyarak öğrenmesi büyük önem taşır. Bu teorik bilginin, öncelikle içselleştirilmesi ardından da bu bilginin somut olaya uygulanmasını sağlayacak yöntemlerin de öğrenilmesi gerekir. İşte o zaman öğrenci hukuki sorunları analiz edebilme ve hukuk bilgisine dayanarak çözebilme yetisini elde etmiş olur. Bu anlamda TOBB ETÜ’de, öğrenciler, henüz eğitimlerini tamamlamadan gerek mahkemelerde özellikle hukuk uygulamasına yön veren Yargıtay, Danıştay, Bölge Adliye Mahkemeleri gibi yüksek mahkemelerde, gerekse TOBB, Türkiye Noterler Birliği ve Baş Kamu Denetçiliği gibi kurumlarda ve avukatlar yanında uygulamanın içerisinde bulunma olanağına sahip olmaktadır. Lisans seviyesinde eğitimleri sırasında doğrudan uygulamaya katılan öğrencilerin kendilerini ifade etme becerileri artmakta ve öğrenciler “öğretirken öğren” yöntemiyle şekillendirilmiş hukuk klinikleri projelerinde de yer alabilmektedirler.

TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi öğrencilerimizden oluşan Hukuk Topluluğu, aldıkları nitelikli hukuk eğitiminin yanında sosyal, kültürel ve akademik alanlarda ulusal ve uluslararası etkinlikler düzenleyerek; bir yandan kişisel ve akademik olarak gelişmekte diğer bir yandan ise kendilerini ifade edebilme olanağı bulmaktadır. Bu etkinlikler arasında yer alan TÜZE Hukuk dergisini çıkarmak başlı başına övgüyü hak etmektedir. Bu dergi aracılığıyla, bilgilerini ve deneyimlerini paylaşan ve kendilerini daha da geliştirme yolunda ilerleyen TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi öğrencilerini candan kutluyor, başarılar diliyorum.

Prof. Dr. Çiğdem Kırca
TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi Dekanı

Bizlerden

Değerli Tüze Hukuk Dergisi okuyucuları, sizlere dergimizin üçüncü sayısını takdim etmekten büyük kıvanç ve onur duyuyoruz!

Bizler ki Hukuk öğreniminin yalnızca teorilerle sıkışıp kalan alanda bocalayarak tamamlanmayacağını bilen, düşünen, üreten ve ürettiklerini herkese duyurmak için çaba sarf eden sosyal hukukçu gençleriz. Bu doğrultuda kendimizi her geçen gün daha fazla geliştirerek dergimizi daha üst noktalara taşımak için emek veriyoruz. Çünkü biliyoruz ki, kaliteli bir hukukçu hatıta ondan da öte kaliteli bir insan olabilmenin yolu “gösterilen hedefe durmadan yürümek” ten geçmektedir. Bu bilinçle, Fakültemizin verdiği kaliteli eğitimi; araştırarak, tartışarak ve güncelliği yakalayıarak pekiştiriyoruz.

Dergimiz muhtevasında Hukuk’un temas ettiği her alanın bir incelemesini barındırmaktadır. Maksudımız edebiyata, sinemaya, tarihe ve mizaha da dokunarak hukuki meselelere değinmekle beraber bu saydığımız alanlarla da ilgili olduğumuzu ortaya koyabilmek; genç ve dinamik hukukçular olarak kendimizi her alanda ifade edebilmektir. Bu gayemizi gerçekleştirebilmek için çok saygıdeğer hukukçularla röportajlar düzenlemekte, çeşitli sinema ve kitapların tanıtımları yapmakta, güncel hukuki meseleleri incelemekte ve hukukun tarihsel yahut pozitif boyutuna da bakış

atmaktayız. Tüm bu amaçlarımızın yanında Türkiye’nin en büyük öğrenci topluluklarından biri olan TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu’nun resmi yayın organı olma görevini de üstlenmekteyiz. Bu doğrultuda topluluğumuzun faaliyetlerinin de duyurulması da dergimizde yapılmaktadır.

Tüm bu vizyon ve misyonu gerçekleştirebilmek için çalışan Tüze Hukuk Dergisi yayın ekibi olarak başta TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi dekanlığı olmak üzere hocalarımıza ve TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu’na desteklerinden dolayı teşekkürü bir borç biliriz.

Kıymetli okurlar, hazırlanma aşamasında her detayına büyük önemiyet verdiğimiz ve her parçasını keyifle oluşturduğumuz Tüze Hukuk Dergimizin üçüncü sayısını sizlerin beğenisine sunuyoruz. Bir sonraki sayılarımızın sayfalarında nefesinizi hissetmek dileğiyle...

Tüze Hukuk Dergisi Ekibi Adına

Burak Biçer

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ 1999 DEPREMİNE İLİŞKİN KARARI

ÇELEBİ VE DİĞERLERİ/TÜRKİYE

(Başvuru Nu. 582/05)

Türkiye tarihinin ikinci en büyük sarsıntısı olan 1999 yılının 17 Ağustos günü vuku bulan, Richter ölçeğine göre şiddeti 7.4 büyüklüğünde ölçülen, merkez üssü Gölcük olan ve Kuzey Anadolu Fay Hattının kırılmasıyla meydana gelen deprem; hem maddi manevi kayıplara hem de yargı kararlarında tartışmalara yol açmıştır.

Bu kararda tartışılan mesele başvuruların adil yargılanma haklarının ihlal edilip edilmediğidir. Bu hakkın ihlali münakaşasının sebebi Yargıtay'ın farklı içtihatlar ürettiği EBK m. 60'de (TBK m. 72) belirtilen zamanaşımı süresinin başlangıcıdır. Zamanaşımı, bir alacak hakkının belli bir zaman içerisinde kullanılmaması durumunda dava edilebilme özelliğini kaybetmesi olarak ifade edilir. EBK m. 60 haksız fiillerde zamanaşımını bir yıllık nisbi ve on yıllık mutlak olarak düzenlemiştir. Bu minvalde bazı ilk derece mahkemeleri ve Yargıtay'ın bazı hukuk daireleri zamanaşımının başlayacağı zamana ilişkin çelişkili kararlar vermişler ve bu sebeple Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine kadar uzanan tartışmalara yol açmışlardır. Örneğin Yargıtay 4. Hukuk Dairesi bir kararında (T. 28.4.2003, E. 4407, K. 5411) "... hukuka aykırı eylemin varlığına karsın, zarar gerçekleşmemişse zamanaşımı süresinin başlaması söz konusu olamaz..." ifadelerine yer verirken; Yargıtay 13. Hukuk Dairesi, ilk derece mahkemesinin zamanaşımının başlangıcı olarak kabul ettiği yapı kullanım ruhsatını alma tarihine bağlı olarak on yıllık zamanaşımının geçtiği

yönündeki kararını usul ve yasaya uygun bularak onamıştır.

Bizim incelememize esas aldığımız AİHM Çelebi ve diğerleri/ Türkiye kararına mevzubahis süreç şu şekilde gelişmiştir:

Hayati Çelebi ve diğer başvurucular, yakın akrabalarının hayatını kaybetmesi ve şahsi eşyalarının depremde zarar görmesi sebebiyle 4 Mayıs 2000 yılında ilk derece mahkemesi önünde ayıba dayalı sorumluluk gerekçesiyle maddi manevi tazminat davasını inşaat şirketi ortaklarına yöneltmişlerdir. Yalova 12. Asliye Hukuk Mahkemesi, 27 Aralık 2001 tarihli bir kararla, Borçlar Kanunu'nun 125. maddesinde öngörülen on yıllık zamanaşımı süresinin dolduğu gerekçesiyle talebin esasını incelemeksizin reddetmiştir. İlk derece mahkemesi bu sürenin, çalışmaların bittiği 16 Kasım 1975'te başladığını belirtmiştir. Bunun üzerine temyiz edilen karar 13. Hukuk Dairesi tarafından 25 Haziran 2002 tarihinde onanmıştır. Sonrasında karar düzeltme yoluna başvuran davacılar buradan da ret cevabıyla dönmüşlerdir. Buradan da benzer olaylarda 4. Hukuk Dairesinin zamanaşımını deprem tarihi olarak esas aldığı gerekçesiyle içtihadı birleştirme kararı talep eden davalıların bu isteğine karşın 20.02.2003 tarihinde içtihatları birleştirme yoluna gidilmesine gerek olmadığına Yargıtay Birinci Başkanlığınca oybirliğiyle karar verilmiştir.

Tüm bu iç hukuk yollarının denetlenmesi neticesinde bir sonuca varamayan davacılar AİHM'e başvurmuşlardır. Buradaki şikâyetlerinin dayanağı

zamanaşımı süresinin başlangıcı olarak Yargıtay'ın farklı dairelerince farklı kararlar verilmesi ve bu içtihat farklılığının incelenmemesi hasebiyle adil yargılanma haklarının ihlal edildiğidir. Hükümet bu iddiaları kabul etmemekle beraber Bayındırlık ve İskân Bakanlığı tarafından verilen krediden yararlanma hakkını ve başvuruların idareye tam yargı davası açma haklarını kullanmayarak yahut derdest tam yargı davalarını sebep göstererek iç hukuk yollarının tüketilmediğini neden göstererek kabul edilmezlik ileri sürmüştür.

AİHM kabul edilmezlik şartlarını incelemiş ve idari yolun müteahhitlerin sorumluluğuna yol açacak elverişlilikte bir kanunun yolu olmadığı ve ayrıca söz konusu kredinin de tazminat olarak nitelendirilemeyeceği sebebiyle bir kanun yoluna benzemediğini belirterek kabul edilmezlik itirazını reddetmiştir. Böylelikle AİHM konuyu esasa girerek incelemiştir.

AİHM kararında hukuki güvenlik ilkesini merkeze oturtmayı uygun görmüştür. Bu ilke en temel şekliyle hukuk normlarının öngörülebilirliğini tesis etmeyi ve hukuki durumlarda istikrarın sağlanarak toplumda adalete güvenin zedelenmemesini maksat edinmektedir. Mahkeme bu düzlemde ilerleyerek Yargıtay'ın kararları hakkında "Müteahhitler hakkındaki tazminat davasıyla ilgili zaman aşımı süresinin hesaplanması için başlangıç noktasına ilişkin bu çelişkili yorumlar, hukuki güvenlik ilkesini ihlal edecek nitelikte, bir hukuki belirsizlik durumu

yaratmıştır. Bu belirsizlik, somut olayda başvuruların aleyhine işlemiştir” tespitinde bulunmuştur. Bunun sonucu olarak mahkeme AİHS m. 6/1’ de işlenen adil yargılanma hakkının ihlal edildiğine karar vermiş ve Türkiye aleyhine tazminata hükmetmiştir.

AİHM belirttiğimiz süreci şu şekilde süzmüştür: Öncelikle ülkelerin yargı sistemlerinde oluşan çelişkili kararları incelemekle görevli olmadığını belirtmiş, kendini yalnızca yerel mahkemelerin “derin ve süreklilik arz eden” çelişkili kararlarına karşı bir denetim mekanizmasının olup olmadığını tetkik etmekle sorumlu kılmıştır. Bu durumda da yüksek mahkemelerin işte bu denetim mekanizması olması gerektiği kanısına varmıştır. Ancak somut olaydaki Yargıtay farklı dairelerince verilen çelişkili kararlar ve bunların ısrarla içtihadı birleştirmeye konu edilmemesi adil yargılanma hakkına bir müdahale olarak görülmüştür.

İncelediğimiz kararın yanında bu başvuruya yol açan zamanaşımı süresinin nasıl yo-

rumlanması gerektiği konusunda da irdelemek gerekmektedir. Bu konuda doktrinde tartışmalar mevcuttur. Bu noktada ele aldığımız zamanaşımının başlangıç noktasının ne olacağı konusunda zararın doğuş anı ve hakkın talep edilebilir bir konuma gelmesini esas alınması gerektiğine sonraki Yargıtay Genel Kurul kararlarında kanaat getirilmiştir. Yargıtay’ın, AİHM’in ve AYM’nin kararlarında ölçülülük ilkesi gereğince kabul edilen ve bu kararları destekler nitelikte görüş bildiren kesimin dayanağı olan bu esas, zamanaşımının başlangıç zamanını tazminat talep hakkının daha doğmadığı bir zaman diliminde başlatılması, hakkın özüne zarar vermesi, talep edilmesinin imkânsızlaşmasına neden olması gerekçeleriyle öne sürülmüştür. Ancak hukuki güvenliğin esas alındığı diğer görüşte ise zararın meydana geldiği anı esas almak, kişilerin ne kadar dava tehdidi altında olduklarına ilişkin bir öngörülebilirliğin zedelenmesine sebep olacağı kanısındadır. Ayrıca mevzu bahis konunun yo-

rumlamaya elverişli bir hüküm içermediği, amaçsal, tarihsel yorumlara da kapalı olarak düzenlendiği, AİHM kararlarında belirtilen şekilde karar verilmesinin kanuna doğrudan da bir aykırılık teşkil edilebileceği ve buradaki belirsizliğin ancak bir kanun değişikliği ile çözülmesi gerektiği düşüncesindedirler. Bu minvalde tartışmalar devam etmektedir. Yukarıda açıklamış olduğumuz bu tartışmalar AİHM’in bu kararına konu olmuştur.

Burak Biçer

KAYNAKÇA

- Kırca, Çiğdem, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Zamanaşımı(veya Hak Düşümü) Sürelerinin Geçmesi Konusunda Verdiği Kararların, İsviçre ve Türk Hukukuna Etkisi
- Başpınar, Veyse – Altunkaya, Mehmet (2008), Depremden Doğan Zararların Tazmininde Zamanaşımının Başlaması Ve Süresi, Ankara Hukuk Fakültesi Dergisi, cilt 57, sayı 1
- AİHM ÇELEBİ VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE (Başvuru No. 582/05) kararı
- T.C. 4. HD., T. 28.4.2003, E. 4407, K. 5411 sayılı karar

ŞAHSİ ARAÇTA SİGARA İÇME YASAĞI DEĞERLENDİRİLMESİ

Hususi araç içerisindeki sigara içiminin yaptırıma bağlanması, gerçekten devlet eliyle kişisel özgürlüklerin sınırlandırılması mıdır?

İçerisinde bulunduğumuz dönemde en çok tartışılan konulardan birisi de arabada sigara içme yasağıdır. Toplumumuzda 15 yaşın üzerindeki kişilerde sigara kullanma oranı %40'lara kadar çıkmaktadır. Bu kadar kalabalık bir kesimi yakından ilgilendiren bir konunun gündemimizi oluşturması bizi şaşırtmamaktadır. Yurarda değinmiş olduğum soruyu ben de kendimce cevaplandırmak isterim.

Öncelikle bu konuyu düzenleyen kanunun okunması gerekir. 4207 sayılı kanun şöyle der: "Tütün ürünleri, hususi araçların sürücü koltukları ile taksi hizmeti verenler dâhil olmak üzere karayolu, demiryolu, denizyolu ve havayolu toplu taşıma araçlarında tüketilemez." Bir kanunu okuyup anladığınız gibi uygulayamazsınız, o kanunun düzenleniş amacını göz ardı edemezsiniz. Bu kanun neden konmuştur, kanun koyucunun amacı özgürlüğü sınırlamak mıdır yoksa burada farklı bir amaç mı vardır gibi soruları sormak ve bunların cevaplarına ulaşmak zorundasınızdır.

Burada kanun koyucunun güttüğü amaç, kişiyi kendinden ve diğer kişilerden korumaktır. Çok da

uzak olmayan bir geçmişte, yani bundan birkaç ay önce, iddiaya göre Diyarbakır'da seyir halindeki otomobilinde sigara içen sürücü, elindeki izmariti arabasının içerisine düşürünce panikleyip aracın kontrolünü kaybetti ve aracıyla birlikte şarampole yuvarlandı. Başka bir olayda ise Bodrum - Mılas karayolunda seyir halindeki sürücü, direksiyon hakimiyetini kaybetti ve karşı şeride geçerek minibüse çarptı. Kaza sonucunda otomobilde sıkışan sürücünün fotoğrafını incelediğinizde dikkatinizi çeken ilk şey, sürücünün elindeki çakmak olacaktır. Sürücünün, kaza öncesi sigara yakmak için çakmağını eline aldığı ve bu sırada direksiyon hakimiyetini kaybettiği ileri sürülmüştür. Bu haberler gibi daha onlarcası medyaya yansımış durumdadır. Bulduğumuz konumda sigaranın bizden aldıkları oldukça açıktır ve buna bir "dur" denmelidir.

Bu yasak, sürücüyü koruduğu kadar yanındakileri de korumaktadır. Araç sürücüsünün sigara içmesi durumunda, araç içerisinde bulunan diğer yolcular, hatta çocuklar bile, istemediği halde pasif bir şekilde sigara içmiş ve dumanı maruz kalmış olur. Sürekli

sigara dumanına maruz kalan bir çocuğun, ileride sigara içmemesini bekleyemezsiniz. Atalarımızın dediği gibi ağaç yaş iken eğilir. Çocuklarımızın geleceklerini biz belirleriz, onları biz şekillendiririz. İyi bir gelecek istiyorsanız, şu andaki çocuklarınızı iyi bir şekilde eğitmelisiniz. Geleceğimiz, şu andaki çocuklarımız aracılığıyla teminat altındadır.

Bu konuya sadece Türkiye değil Batı da hukuk sistemlerinde yer vermiştir. Kanada'da, 16 yaşından küçüklerin olduğu araçlarda da sigara içmek yasaktır. Fransa'da da Mayıs 2016'dan bu yana 18 yaşından küçük birinin bulunduğu araçta, ne şoför ne de yolcular sigara içebilir. Özgürlükleriyle meşhur Batı'da bile gerektiği zaman devlet kişiyi kendinden dahi koruyabilmektedir. Bu, açıklandığı üzere, gayet normal ve kesinlikle olması gereken bir durumdur ve özgürlüğe müdahale olarak değerlendirilemez. Hatta; özel araçta sigara yasakları sadece Batı ile sınırlı kalmamış, Güney Afrika ve Avustralya'da da buna benzer kanunlar bulunmaktadır.

Özgürlükleriniz, başkasının özgürlük alanına girdiğiniz anda son bulur. Özgürlüğün sınırı işte budur. Aracınız şahsi malınızdır, üzerinde mülkiyet hakkınız vardır. Dolayısıyla üzerinde istediğiniz gibi tasarruf yetkinizi kullanabilirsiniz fakat başkalarının özgürlüklerine müdahale edemezsiniz. Aracınızda sigara içerken kendi hayatınıza veya malınıza olduğu gibi başkalarınınkine de, istemeden de olsa, müdahalede bulunmuş olabilirsiniz. Sırf bu eylemi gerçekleştiriyorsunuz diye, suçu olmayan herhangi birine zarar verebilirsiniz ve bu zarar tazmin edebileceğiniz kadar basit olmayabilir. Hukuk düzeninin sizi korumayacağı gibi, vicdanınız da sizi rahat bırakmayacaktır.

Bazı insanlarımız, bu yasağın haksızlığını savunmak için arabada sigara içmek ile evde sigara içmek konusunu bir tutmaktadır. Ama bu fikrin savunucuları; özgürlük kavramının sınırlarına özen göstermeden, sadece yorum yapmak için fikirlerini dile getirmektedirler. Evinizde sigara içtiğiniz zaman gereken özeni gösterirseniz, etrafınızdakileri rahatsız etmeden bu fiili gerçekleştirebilirsiniz. Ayrıca evinizin yaşam alanı arabanızdaki kadar dar değildir. Dolayısıyla; evinizde, etrafınızdakiler bu fiilinizden etkilenmeyebilir. Ama aracınızda aynı fiili gerçekleştirirseniz, çevrenizdekiler zorunlu olarak bu fiilinizden etkilenmek

durumunda kalırlar. İkinci olarak değinmek isterim ki evinizde sigara içtiğiniz zaman topluma da zarar vermezsiniz. Yaptığınız eylem, sonucunu münhasıran kendi evinizin sınırları içerisinde doğurur. Ama trafikte, yani aracınız içerisinde, bu eylemi tekrarlarsanız istenmeyen hatalara sebep olabilir, etrafınıza tehlike arz edebilirsiniz. Bu tarz eleştiriler tarafımdan haksızdır, yersizdir. Haklı muhalefet iyidir, haksız muhalefet ise sadece var olan iktidarı güçlendirir.

Yukarıda da bahsetmiş olduğum üzere, bu bir temel hak ihlali değildir. Devletin sizi koruyup gözetmesidir. Benzer bir korumadan da Karayolları Trafik Kanunu madde 73'de bahsedilmiştir. Karayolları Trafik Kanunu Madde 73: Karayolunda araçların kamunun rahat ve huzurunu bozacak veya kişilere zarar verecek şekilde saygısızca sürülmesi, araçlardan bir şey atılması veya dökülmesi, seyir halinde sürücülerin cep ve araç telefonu ile benzer haberleşme cihazlarını kullanması yasaktır. Bu maddede bizim ilgilendiğimiz kısım, maddenin son kısmıdır. Burada da kanun koyucu, sürücünün dikkatinin dağılmasını engellemeyi kendisine bir borç bilmiş ve buna göre hükümler düzenlemiştir. Nasıl ki burada mülkiyet hakkı ihlali söz konusu değilse güncel konumuz olan arabadaki sigara yasağında da değildir.

Furkan Kılınçer

KONU RÖPORTAJI: AVUKAT HANDE HANÇAR

Tüze Hukuk Dergisinin bu dönemki sayısının ilk misafiri Av. Hande HANÇAR oldu. Kendisi lisans eğitimini Galatasaray Üniversitesi'nde tamamlamış olup 2005 yılından beri Gün+ Partners Avukatlık Bürosunda çalışmaktadır. Hande Hanım ayrıca Legal 500 listesinde yer almış olup fikri mülkiyet, marka, telekomünikasyon ve ilaç hukuku gibi alanlarda uzmanlaşmıştır. Av. Hande HANÇAR, Tüze Hukuk Dergisine özellikle fikri mülkiyet hukukuna ilişkin tecrübelerini anlattı ve sıkça akıllara takılan soruları içtenlikle cevapladı.

Kendinizden bahsedebilir misiniz?

1999 Karadeniz Ereğli Anadolu Lisesi mezunuyum. Akabinde 2005 yılında da Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakülte-

sinden mezun oldum. Mezun olduğum senenin kasım ayında halen çalışmakta olduğum Gün+Partners Hukuk Bürosunda yasal stajıma başladım. 2014 yılından beri büromuzun fikri mülkiyet depart-

manının ortak avukatlarından biriyim. Temel çalışma alanım fikri mülkiyet hukukudur. Bunun dışında reklam hukuku ve sağlık regülasyonları ile ilgili olarak da çalışmalar sürdürmekteyim.

Sizi bu alanda çalışmaya yönlendiren sebepler nelerdir?

2005 yılında staja başladığımda pek çok diğer öğrenci gibi özellikle fikri mülkiyet alanında çalışmakla ilgili bir düşüncem yoktu. Öğrencilik zamanlarımda günümüzde olduğu gibi teknolojinin gelişmesi ile ortaya çıkan bilişim hukuku gibi hukuk dallarına yönelik eğitim mevcut değildi. Dolayısıyla bu alana

başlangıcımın çok da bilinçli bir şekilde olduğunu düşünmüyorum.

Yasal stajımı yaptığım büroda rekabet, iş gibi çeşitli departmanlarda çalışma fırsatım oldu. Fakat ağırlıklı olarak ilgi alanım her zaman fikri mülkiyet hukuku olmuştur. Dolayısıyla başlangıç aşamasında bu alana yönelmem değil yönlendirilmem söz konusu olmuştur. Aradan geçen on dört senede hiçbir zaman sıkılmadan ve her geçen gün kendimi

daha iyi hissederek bu alana devam etmekteyim. Fikri mülkiyet hiçbir zaman aynı işin tekrar yapılmadığı, sürekli gelişen dinamik bir alandır. Her bir olay bazında temel kavramların farklı şekilde değerlendirilmesi gerekliliği ve teknolojinin sürekli gelişimi ile yapay zeka, blockchain ve sair hususların gündeme gelmesi ile fikri mülkiyet hukuku da kendini yenilemektedir.

Sizce fikri mülkiyet alanında çalışmak için kişide bulunması gereken nitelikler var mıdır? Bu nitelikler zamanla gelişebilir mi?

Fikri mülkiyet alanında çalışmak için kişide bulunması gereken nitelikler aslında tüm hukuk fakültesi öğrencile-

rinde bulunması gereken niteliklerdir. Dolayısıyla bu anlamda özel bir nitelik bulunması gerektiğini söylemek mümkün değildir. Ancak bir özellik belirtmek gerekirse İngilizcenin mutlaka bilinmesi gerektiğini söyleyebilirim. Fikri mülkiyet zaten uluslararası bir alan olduğundan uluslararası mevzuatı takip edebilmek

için yabancı dil bilgisi önemlidir.

Bunun dışında fikri mülkiyet hukuku dinamik bir alan olduğu için yerli, yabancı mahkeme ve ofis kararlarının mutlaka takip edilmesi gerekmektedir. Bu özellikler doğal olarak taşınmalıdır.

Marka ile patent arasındaki farklar nelerdir?

Öncelikle bu güzel soru için teşekkür ederim çünkü bu fark bilinmesi gereken bir farktır. Marka ve patent iki farklı mülkiyet türüdür ve ikisi de farklı fikri ürünleri korumaktadır. Tescilleri sağlayan otorite olan Türk Patent ve Marka Kuru-

mu'nun eski adının Türk Patent olması sebebiyle "patent" her şey için genel bir terim olarak kullanılır hale gelmişti. Halen kullanımına devam edilmekle birlikte bu durum yavaş yavaş değişmektedir. Halbuki patent teknik bir soruna teknik bir çözüm getiren buluş olarak vasıflandırabileceğimiz fikri ürünleri korumak için geliştirilen bir fikri mülkiyet hakkı

türüdür. Marka ise bir işletmenin mal ve hizmetlerini diğer işletmenin mal ve hizmetlerinden ayırt etmek için kullanılan bir fikri mülkiyet hakkı türüdür. İkisi de farklı fonksiyonlara sahiptir ve farklı değerleri korumaktadır. Dolayısıyla "Fikrime patent aldım." gibi bir kullanım terminolojik olarak doğru değildir.

Aynı veya ayırt edilemeyecek kadar benzer bir markanın, aynı veya aynı tür marka ve hizmetler için iki farklı işletme adına tescili mümkün olabilir mi?

Olabilir. Normalde bu bir mutlak ret sebebidir. Kurumun adının Türk Patent olduğu zamanda yapılan bir marka başvurusu değerlendirilirken diğer mutlak

ret sebeplerinin yanı sıra aynı zamanda daha önceden başvurusu yapılan markayla aynı veya ayırt edilemeyecek surette benzer bir marka olup olmadığına bakılmıştır. Kurum bunun bir mutlak ret sebebi olduğuna kanaat getirirse başvuruyu reddeder. 10 Ocak 2017’de yürürlüğe giren Sınai Mülkiyet Kanunu ile bu mutlak ret sebebinin bertaraf edebilmek adına “rıza mektubu (letter of consent)”

denilen bir uygulama getirilmiştir. Buna göre eğer önceki marka sahibi ile başvuru sahibi anlaşılırsa, önceki marka sahibi rıza verirse, tescil mümkün hale gelir. Uygulamada da sık görülmeye başlanmıştır. Temel çalışma alanım fikri mülkiyet hukukudur. Bunun dışında reklam hukuku ve sağlık regülasyonları ile ilgili olarak da çalışmalar sürdürmekteyim.

Bir markanın Türk Patent ve Marka Kurumu nezdinde tanınmış marka olarak tescil edilmiş olması ne anlama gelir?

Tanınmış marka kavramının kanunda tanımı bulunmamakla birlikte hakkında farklı doktrin açıklamaları vardır. Tüketicinin markayı gördüğü zaman refleks olarak aklına ilgili şirketin, malın veya hizmetin gelmesi durumudur. “Coca-Cola”, “Nike”, “Adidas” gibi markalar bunun önemli örnekleridir. Bir markanın tanınmış marka olabilmesi için her zaman bu denli tanınmış olması gerekmez. Sektörel olarak tanınmış markalar da ola-

bilir. Örneğin bir diş hekiminin implant malzemesi markasını bilmesi beklenir. Bu markayı o camiada çalışan herkes bilirken bizlerin bilmemesi normaldir. Bu bağlamda o marka da tanınmış marka olarak kabul edilir.

Tanınmış marka Türk Patent ve Marka Kurumu nezdinde tescil edilebilir. Bu tescil aslında o markaya tanınmış marka vasfı veren veya bir marka tescilinde olduğu gibi onu tanınmış hale getiren bir kurucu işlem değildir. Daha çok bir açıklayıcı işlem niteliğindedir. Bir markanın Türk Patent ve Marka Kurumu nezdinde tescilli olmaması tanınmış marka olamayacağı anlamına gelmez. Bu durum ispat

kolaylığı da sağlamaktadır. Bir markanın tanınmış marka olma durumu her somut olayda ispatlanmalıdır. Türk Patent ve Marka Kurumu 18 kriter gözeterek yaptığı titiz çalışmalar sonucu markayı tescil ettiğinden dolayı bu tescil açılan davada, yapılan itirazlarda referans olarak gösterilebilir. Fakat şöyle bir durumun gerçekleşmesi de mümkündür; örneğin markanın tanınmışlığı 2007 yılında alınmışsa günümüze kadar 12 senelik bir süre geçmiştir. Markanın tanınmışlığı bu süreç içerisinde bir nebze de olsa yitirilmişse tescil olsa dahi mahkeme bunu tekrar araştırabilir.

Tanınmış markanın sulandırılması ne demektir? Markanın sulandırılması için ne yapılması gerekir?

Tanınmış markanın farklı işletmeler tarafından farklı mal ve hizmet türleri üzerinde kullanılarak tüketici nezdinde refleks olarak belirli bir ürün veya hizmet ile ilişkilendirilme fonksiyonunu kaybetmesidir. Bugün “Nike” denildiğinde kişinin aklına spor ürünleri gelmektedir. Dolayısıyla “Nike” firması gerekli önlemleri almazsa ve bu marka adı koltukta, abajurda, elektrik ürünlerde kullanılırsa marka sulandırılmış olur çünkü tüketici “Hangi Nike?” diye düşünmeye başlayacaktır. Tanınmış markanın sulandırıl-

maması için marka sahiplerine tanınmış markaların farklı mal ve hizmetler üzerindeki kullanımlarını engelleme imkanı verilmiştir.

Normalde bir marka, şayet karıştırılma ihtimali de söz konusu değilse farklı mal ve hizmet gruplarında farklı kişilerce kullanılabilir. Ancak kullanımın birebir aynı mal ve hizmet gruplarında olması ve/veya farklı mal ve hizmet grupları dahi olsa karıştırılma ihtimali yaratması söz konusu ise marka tecavüzü davası açılabilir. Buna ek olarak eğer marka tanınmış marka statüsünde ise bu durumda birebir aynısının veya karıştırma ihtimali yaratacak surette benzerinin hiç ilişkilendirilemeyeceği mal

ve hizmet gruplarında kullanımı da engellenebilir. Yargıtay’ın bu konuda “Alpella” ve “Diodara” kararları vardır. İlgilenen arkadaşlar bu kararlara da göz atabilir.

Tanınmış markanın korunması sadece sulandırılma riskine karşı değildir. Marka sahibi ondan haksız yarar sağlama veya onun itibarını zedelemesi halinde de aksiyon alabilir. Sonuçta markanın sahip olduğu imaj hiç çaba gösterilmeden bambaşka bir ürüne aktarılmış olmaktadır. İtibarı zedeleme ise daha düşük kalitede bir ürün için markanın kullanılmasıdır. Tipik örnek olarak “Ferrari” markasının tuvalet kâğıdı markası olarak kullanılması verilebilir.

Markanın uluslararası anlamda tescili nasıl gerçekleşir?

Uluslararası anlamda tescil diye bir kavram yoktur. Bir markayı uluslararası alanda koruyan bir mekanizma veya makam bulunmamaktadır. Tüm fikri mülkiyet haklarında olduğu gibi marka koruması da ülkesel bir koruma sağlar. Her ülkede ayrı ayrı korumanın elde

edilmesi gerekir. Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü Türkiye’nin de üye olduğu Madrid Protokolü kapsamında kişiye markasının tek bir kanal aracılığıyla birden fazla ülkede tescil edilebilmesi imkanı tanımıştır. Mevcut bu yol sadece işlemlerin kolaylaştırılması içindir. Her ülkede tek tek başvuru yapılacağını bir adet dayanak başvuru yapılır, Türkiye nezdinde bu başvuru Türk Patent ve Marka Kuru-

mu’na yapılır, tescil ettirilmek istenen diğer ülkeler belirlenir ve bu seçilen ülkelere başvuruları Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü iletir. Her ülke başvuruları kendi hukukuna göre inceleyerek ret veya kabul kararı verir. Dolayısıyla uluslararası tescil ibaresi “uluslararası tescil konusunda işbirliği” şeklinde algılanmalıdır.

Kamusal alandaki eserlerin fikri ve sınai anlamda korunması söz konusu mudur?

a. Bu eserlerin sahibi yapan sanatçı mı belediyeler mi yahut devlet midir?

FSEK kapsamında korunan değer, eser sahibinin hakkı, ile o esere ilişkin mülkiyet hakkı birbirinden bağımsız iki kavramdır. Bu soruyu bu şekilde ele almak gerekir. Eser sahibi bir resim/heykel yap-

b. Eserin sanatçısı bu eserin korunması için devir sonrası hukuki yollara başvurabilir mi?

Evet, burada eser sahibinin mali ve manevi hakları gündeme gelecektir. Mali haklar daha çok o eserden ekonomik olarak faydalanma veya o eserin sergilenmesi şeklinde olurken manevi haklar ise eser sahibinin şahsına sıkı sıkı bağlıdır. Bu haklar eser sahibinin adının belirtilmesi, eserin kamuya arz edilmesi ve

tiğinde bu resim/heykel somut bir emtiadır ancak aynı zamanda gözle görülmeyen ama ona değerini veren bir eser sahipliği vardır, bir fikri hak söz konusudur. Devlet sanatçıya sergilenmek üzere bir heykel siparişi vermiş olabilir ancak orada eser sahibi her zaman sanatçıdır. Sanatçı eser sahipliğinden doğan mali haklarını devredebilir veya kullanım hakkı verebilir.

eserde değişiklik yapılmasını men etme hakkı olarak ortaya çıkmaktadır.

Eser sahibi belediyenin veya diğer bir devlet kurumunun talebi üzerine bu eseri yarattığı zaman bu eserin orada kamuya arz edileceğinin bilincindedir. Ancak eser oradayken eser sahibinin rızası dışında özellikle de kötüleştirecek şekilde değişikliğe uğratılırsa devredilmiş olsa bile manevi hakların ihlali sebebiyle dava açılabilir.

Bu alana yönelmek isteyen öğrencilere bir tavsiyeniz var mı?

Hukuk nosyonu sağlam bir kişinin her alanda başarı elde edebileceğini düşünüyorum. Teorik bilginin yanında pratik de önemli olmakla birlikte bu sonradan öğrenilemeyecek bir şey değildir.

Bu soruya verilecek yanıt kişinin mezun olduğu hukuk fakültesine göre de değişmektedir. Örneğin TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi Hukuk Fakültesinde "Intellectual Property Law" dersinin zorunlu ders olarak yer alması

oldukça önemli bir adımdır. Öğrencilere fikri mülkiyetin temelleri lisans eğitimi sırasında verilmektedir. Böylelikle öğrenciler de bu alanı tanıyarak bu alana yönelip yönelmeyeceği konusunda fikir sahibi olabilirler. Elbette mezun olduktan sonra bir alan üzerinde yoğunlaşma kararının verilmesi kolay olmayacaktır ve tavsiye edilen bir şey de değildir.

Gelecek fikri mülkiyet hukuku üzerine kuruludur. Temel hukuk dalları zaten toplumlar var oldukça varlığını koruyacaktır ve fikri mülkiyet hukuku da gelecekte bu temel hukuk dalları arasında

yerini alacaktır. İnsanlar büyük bir rekabet içerisinde olduğundan bu yarışta öne geçebilmek için yeni bir fikir geliştirmek ve rakiplerine fark atabilmek konusunda çalışmaktadır. Bu çalışma sonucu ortaya çıkan olgu da fikri mülkiyet hukukunun konusudur.

Bu ders kapsamında kendini geliştirmek isteyen öğrencilere verebileceğim diğer bir tavsiye ise uluslararası kararları okumalarıdır. Fikri mülkiyet alanında yazı yazan çok sayıda yerli, yabancı blog bulunmaktadır. Bunların takip edilmesi de öneririm.

Röportaj: Hilda Sak- Dila Özdemir

Fotoğraf: Emre Çiçek

KARİYER RÖPORTAJI: PROF. DR. VELİ ÖZER ÖZBEK

Bu sayımızda Kariyer Röportajı bölümünde Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza Hukuku Ana Bilim Dalından Prof. Dr. Veli Özer ÖZBEK hocamızla birlikteyiz. Biz de TÜZE Hukuk Dergisi Yayın Ekibi olarak kendisine röportaj davetimizi kabul ettiği için çok teşekkür ediyor ve saygılarımızı sunuyoruz.

Öncelikle okurlarımıza çocukluğunuzdan ve üniversite öncesi hayatınızdan biraz bahsetmek ister misiniz?

Aslında çocukluğum küçük ama güzel bir yerde geçti. Benim memleketim aslen Uşak Banaz'dır. Güzel bir çocuklu-

ğum oldu yani biz sokakları güzel bir şekilde kullandık. Sabahtan akşama kadar oyunlar oynayarak geçirdik. Ben 1967 doğumluyum. 1980 yılı benim Ortaokulu bitirdiğim ve liseye geçtiğim yıldır o dönemde İzmir bizler için popülerdi ve yakın olduğu için İzmir Atatürk Lisesini

hep duyuyorduk, hala daha İzmir'in en iyi liseleri arasındadır benim not ortalamam da iyiydi ve kaydımı oraya yaptırdık ve oraya gitmiş bulundum. 1983 yılında İzmir Atatürk Lisesini bitirdim ve hukuk fakültesini kazandım.

Peki, Hukuk okumaya ilişkin fikirler var mıydı aklınızda veya başka bir meslek var mıydı hayal ettiğiniz lise yıllarınızda ya da daha öncesinde?

O dönemde avukatlık, hâkimlik veya savcılık gibi meslekler konusunda çok bilgim yoktu ve açıkçası bu mesleklerle ilgili aklımda bir ideal bulunmamaktay-

dı. Bizim ailemizde yakın aile çevremde hukukçu yoktu. Hukuk olayı biraz tesadüftür aslında, benim aklımda daha çok yöneticilik yani vali olayım, kaymakam olayım gibi düşünceler vardı. Onunla ilgili olarak da siyasal bilgiler fakültesine gitmem gerektiğini biliyordum, araştırmıştım. Fakat sonrasında bizim dönemimiz içinde bazı değişiklikler oldu.

Örneğin liseye kaydolduğum günü hatırlıyorum. Okula kaydolup döndüğümüz günün sabahında 12 Eylül Darbesi gerçekleşti. O dönemleri canlı canlı yaşadık, hatırlıyorum. Biraz da o dönemleri yaşamamın hukukçu olmamda etkili olduğunu söyleyebiliriz.

İzmir'e gelmenizin lise döneminde olduğundan bahsettiniz. Peki, liseden sonra neden İzmir'de kaldınız, Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesine giriş sürecinizden biraz bahsedebilir misiniz?

1980 yılında ben İzmir'e gelmiş bulundum. O gün bugündür İzmir'de yaşıyorum. Ben İzmir'e yerleşince ailem de İzmir'e yerleşti. Dediğim gibi, 12 Eylül

öncesi dönemde ciddi bir terör söz konusuydu. Ailem İzmir dışında başka bir üniversiteyi yazmamı pek istemedi. Lise hayatıma dönecek olursak Atatürk Lisesi'nde hedefler genelde hep yüksek olur. Tıp Fakültesi, Mühendislik vesaire diye, benim mühendisliğe çok fazla bir ilgim yoktu ama Tıp Fakültesini 1. Sırada tercih ettiğimi hatırlıyorum. Toplam 6 tercihim vardı. Ailem İzmir dışında tercih yapmamı istemediği için ben de İzmir'de işte

yukarıdan aşağı puan bakımından hangi bölüm en yüksekse onu yazdım. 4.Sırada da Dokuz Eylül Hukuk Fakültesini yazmıştım. Bu şekilde hukuk maceramız başlamış oldu. Aslında Siyasal Bilgiler Fakültesini tercih etmek isterdim ama İzmir'de böyle bir fakültenin olmaması ve Hukuk Fakültesi bitirenlerin de kaymakam-vali olabildiğini bildiğim için onların da etkisi olmuş olabilir.

Üniversite yıllarınızdaki sosyal hayatınızdan biraz bahseder misiniz?

Bizim zamanımız ihtilal sonrasına denk geldiği için tedirginlik içerisinde geçti diyebilirim. Maalesef biraz kurbanı olduk o dönemin. Gençliğimizi iki arada bir de-

rede yaşayan bir yaş grubundan geliyorum. Okula başlarken bile yedi sekiz tane fotoğraf vererek uzun güvenlik soruşturmalarından geçtik. Bu sebeplerle mesleki veya sosyal topluluklara katılmak konusunda herkesin ciddi sıkıntıları vardı. Ama bir süre Halk Oyunlarıyla ilgilendim,

bu tarz etkinliklere katıldım. Okulumuzun en büyük avantajı İzmir Alsancak'ta olmasıydı. Okul çıkışlarında bol bol gezip dolaşabilme imkânımız oluyordu.

Gençliğinizde size rol model olmuş hocalarınız ve başka önemli şahsiyetler var mıydı veya meslek seçiminizi direkt olarak etkileyen birileri oldu mu?

Pek sayılmaz aslında. Çünkü o dönem dediğim gibi çok dağınık bir dönemdi. Bizim bulunduğumuz dönemde Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Tür-

kiye'deki üçüncü ve en son açılan fakülteydi. Benim üniversiteye girdiğim sene olan 1983'te, fakültede yeterli sayıda öğretim görevlisi bile yoktu. Bundan dolayı o dönemlerde okulumda idol diyebileceğim bir insan olmadı. Aslında kendi yolumuzu kendimiz çizdik diyebiliriz. Ama ifade etmeliyim ki, 1987 yılında ben 4. Sınıfta iken ceza muhakemesi hukuku dersimize giren Prof. Dr. Bahri Öztürk

vardı. Almanya'ya bir gezi düzenlemişti. Ben de ilgi duyuyordum ve geziye dâhil oldum. Onun üzerine hocayla olan ilişki- min geliştiğini söyleyebilirim. Sonrasın- da da o da bana Asistan olup olmayaca- ğımı, bunu isteyip istemediğimi sordu. Ben de onunla çalışmak istediğim için fa- külteye asistan olarak girmiş bulundum.

Mesleki kariyerinize yönelik hedef- leriniz tam olarak ne zaman olgunlaş- maya başladı?

Tam olarak olgunlaştığı tarih için asis- tan olduğum dönem diyebilirim. Çünkü yapabileceğim çeşitli meslekler vardı ve bu mesleklerin bana uygun olup olma-

dığı hakkında biraz fazla düşündüğümü söyleyebilirim. Mesela avukatlığı çok fazla istemedim çünkü avukatlığın bana uygun olmadığını düşündüğüm ve avu- katlığın yapılış tarzını beğenmediğim için seçmedim. Asıl hedefim yurtdışında yüksek lisans ve doktora yapabilmektir. Özellikle yurtdışındaki havayı yaşamak

istiyordum. Bu hedeflerimi hocama söy- leyince hocam, eğer asistan olursam bu hedeflerimi daha kısa süre içerisinde gerçekleştirebileceğimi söyledi.

Açıkçası ben biraz da onun etkisiyle asistan olmak istedim.

Hocam, Almanya'da eğitim için uzun süreli bulunmuşsunuz. Alman- ya'daki deneyimlerinizden ve hangi imkânlar vasıtasıyla gittiğinizden bi- raz bahseder misiniz?

Yurtdışına daha kolay gidebilme fir- satının asistan olmamın sebeplerinden biri olduğundan bahsetmiştim. Gerçek- te pek tutmadı maalesef, anca üç beş sene sonra uzun süreli gidebildim. İlk

olarak 1992 yılında Köln'e gittim ve yak- laşık 1 sene boyunca kaldım. Ardından 2000 yılında, 1 sene boyunca Giessen Üniversitesi Hukuk Fakültesindeydim. Almanya'ya giderken Alman Akademik Değişim Servisi (DAAD) ve Alexander von Humboldt Vakfı burslarından ya- rarlandım. Ben, 2000 yılında Doçentlik tezimi yazmak amacıyla Humboldt Vakfı bursuna başvurmuş ve öyle gitmiştim. Humboldt Vakfı bursundan kısaca bah-

sedecek olursak, oldukça faydalıdır ama kriterleri çok yüksektir ve kabul almak çok zordur. Fakat kabul aldıktan sonra size hayat boyu farklı aralıklarla fark- lı uzunlukta burs veriyor ve yurtdışına gitme imkânı sağlıyor. Bu da size hem yabancı dilinizi canlı tutmanızı hem de mesleki bilgilerinizi tazeleme imkânı ve- riyorrrari" markasının tuvalet kâğıdı mar- kası olarak kullanılması verilebilir.

Ceza hukukunu kendisine uzmanlık alanı olarak seçmeyi düşünen okurla- rımıza ne tavsiye edersiniz? Ve Türk Ceza hukuku ile Alman hukuku ara- sındaki ilişkiyi nasıl yorumlarsınız?

Zamanında bizim hocalarımızın da asistanken Almanya'ya gitmiş olmasın- dan dolayı ceza hukukçuları için genel- de Almanya'dan yararlanmaları tavsiye edilir. Dolayısıyla ben de kendi asistan- larım için Almanya'yı öneriyorum. Bu durumun biraz da bir zorunluluğun sonucu olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü bizim Ceza Kanunlarımızın önemli bir kısmı özellikle 5237'nin birinci kitabı, AL-

man Hukuku'ndan etkilenilmiş düzenle- meler içeriyor. Ceza Muhakemesi Kanu- numuz hala bu ülkenin etkisi altındadır. Bu sebeplerle, Ceza hukukunda belirli bir sonuca ulaşmak açısından Almanca bilgisi kaçınılmazlığını koruyor.

Teorik olarak Alman hukuku, felsefe- siyle ve diğer çalışmalarıyla diğer Av- rupa ülkelerinin çoğundan daha ileri- dedir diyebilirim. Hatta örnek vermek gerekirse, biliyorsunuz bir önceki ceza kanunumuz İtalya'dan alınmaydı. Bu sebeple asistanlar ve hocalar İtalya'ya giderdi. Ankara Hukuk hocalarından hala İtalyan Hukuku etkisinde olan ho- calarımızı bulabilirsiniz. Haklı olunabilir,

eleştiri için söylemiyorum fakat İtalyan hukukuna baktığımızda onlar da artık Ceza hukukçularını Almanya'ya gönde- riyorlar. Tabii bir zamanlar İtalyan ceza hukukçuları Avrupa'da etkili olmuştur ama eski etki artık çok fazla mevcut de- ğil. Hatta Almanlar, Avrupa'nın ötesinde Latin Amerika, Uzakdoğu, Orta Avrupa gibi ülkelerle ciddi temas halindeler. Bu aynı zamanda aslında kültür emperya- lizminin bir parçasıdır. Sonuçta hukuk sistemini insanlar bir başka ülkeye ta- şıyarak kendi etkilerini ve etkinliklerini artırmaya çalışıyorlar. Sonuç olarak Türk Ceza Hukukunda Alman hukukunun et- kisi oldukça fazladır diyebiliriz.

Hocam hayatınızda, profesyonel ya- şamınızda, öğrenciliğinizde ya da ho- calığınızda sizi etkileyen pişmanlıkla- rınız ve güzel olaylarınız oldu mu?

Elbette hayatınızın her döneminde güzel veya çarpıcı olaylar yaşayabiliyor- sunuz. Mesela, ben fen mezunu bir öğ-

renciyim ama sosyal bilimlerden olan bir okul kazandığım için lisedeki kimya öğretmenim tabiri caizse beni bir güzel haşlamıştı. Benden daha yüksek şeyler beklediğini söylemişti. Ve bu durumun beni etkilediğini söyleyebilirim. Tabi bu durum lisenin geleneğinden dolayıdır biraz da. Çünkü İzmir Atatürk Lisesinde

öğrenciler daha yukarıda bir mevki sa- hibi olsun diye, biraz daha güdülenir. Bu tür olaylar zaman zaman olur her insanın hayatında. Fakat ben gerek hukuk fakül- tesinden gerek yaptığım işten hiçbir za- man pişmanlık duymadım.

Mesleğinize karşı olan görüşünüz ilerleyen zamanlarda değişti mi?

Aslında ceza hukukuna ilgi duyardım fakat özel hukuk derslerim de fena değildi. Sevmediğim dersi söyleyecek olursak, idare hukukudur. İdare hukukçularını severim ama idare hukukuyla pek anlaşılamadım diyebilirim. Fakat Anayasa Hukuku gibi Ceza Hukuku gibi dersler

nispeten sıcak geliyordu. Ceza hukukuna nasıl yöneldiğime gelecek olursak, hocamdan dolaydır aslında. Ben ceza hukukunu öğrendikçe fark ettim, fark ettikçe öğrendim. Şunu da ifade etmeliyim ki, öğrendiğiniz şeyleri siz de öğrettiğinizde gerçek manada öğreniyorsunuz. Ceza hukuku yaşayan bir alan olduğu için ben hiçbir zaman pişmanlık duymadım alanımdan. Eğer bir şeyler orta-

ya koyabildiysem çabayla ve çalışmayla gerçekleşmiştir. Mesleğim için, bazıları için çok yaygın bir deyiş olan, çocukluğumdan beri tek hayalim buydu gibi bir durumun söz konusu olmadığını söylemeliyim.

Kamu hukuk dalları arasında her zaman ve en çok Ceza hukukunu tercih ederim elbette.

İsmi anmak istediğiniz, sizin üzerinde emeği olduğunu düşündüğünüz hocalarınız ve arkadaşlarınız var mıydı? İsimlerini anmak ister misiniz?

Hiç kimse bulunduğu yere tek başına gelmemiştir. O kişiyi oraya eğitimiyle, bilgisiyle ve kültürüyle taşıyan kazandıran birileri vardır muhakkak. Benim de hayatımda rolü olan kişiler hocalarımdır ve her zaman başımızın tacıdır, şüphesiz. Burada en başta zikretmem gereken o dönem Dokuz Eylül Üniversitesi'nde gö-

rev yapan Prof. Dr. Bahri Öztürk tür. Ben mesleğe kazandıran kişidir diyebilirim. Yine o dönemde aynı Üniversitede görev yapmakta olan Prof. Dr. Durmuş Tezcan ve Prof. Dr. Timur Demirbaş hocalarımız her zaman yanımızda olmuşlardır. Kendileriyle beraber aynı kürsüde çalışabilme imkânına sahip olduk. Bize özgür bir kürsü ortamı sundular, hep teşvik ettiler. Bize çalışmak için, yurtdışı için iyi imkânlar sağladılar. Özellikle yurtdışına çıkmamız hususunda hiçbir problemle bizleri karşılaştırmadılar. Bazı yerlerde

yurtdışına gidenler için uzun süreli değil kısa süreli olsun, en fazla bir defa gidilsin tarzındaki kısıtlamalar bizler için hiç söz konusu edilmedi. Bize bu tür sıkıntılar yaşatmadılar. Kendilerine teşekkür ediyorum bir kez daha. Ek olarak, lisans yıllarımdan beri birlikte çalıştığım sadece meslektaş olmanın ötesinde arkadaşım sevgili Prof. Dr. Mustafa Ruhan Erdem'den de öğrendiğim şeyler olmuştur. Zaman içerisinde yurtdışı tecrübeleriyle de kendimizi geliştirerek faydalı işler ortaya koymaya çalıştık.

Sizin için bu benim dönüm noktamdır dediğiniz hayatınızdaki herhangi bir gelişme var mıdır?

Benim için dönüm noktalarından birisi 2005 yılıdır diyebilirim. Bu tarihte hemen hemen tüm ceza kanunları değişti. Yasal

değişikliklerin biraz hızlıca olduğu bu dönemde aynı hızda çok fazla kitap yazılamadı. Benim de yeni kanunların getirdiği değişikliklere yönelik bazı hazırlık çalışmalarım vardı. O çalışmalarım da bu vesileyle kitaplaşmış oldu ve sonrasında bugüne kadar geldik. Tabii bu konuda

aynı kürsüyü paylaşmaktan her zaman onur duyduğum, 2005 yılından sonra adeta yeniden oluşturduğumuz kürsümüzün, kürsü kardeşlerimin de emeğini yâd etmeliyim.

Akademisyenliği tercih etmek isteyen öğrencilere nasıl tavsiyeler vermek istersiniz? Akademisyenliğin ne gibi avantajları ve dezavantajları vardır, bahsedebilir misiniz?

BAkademisyenlik her şeyden önce sevgi işidir. Tavsiye ettiğim ilk husus yaptıkları işlerini sevmeleridir. Mesela benim kızım da Hukuk mezunu ve aynı şeyleri ona da tavsiye ediyorum. Sevmediğiniz sürece bir meslekte başarılı olmanız mümkün değildir. Hep şu örneği veririm; limon satarsın, sevgiyle yaparsın işini. Sonrasında kazandığın paralarla limon tüccarı oluvermişsin. Mesleğini seven insanlar kendilerini başarıları ile mutlaka belli ederler.

Akademisyenlik biraz çileli bir iştir. Günümüzde öğrenciler bir an önce mezun olayım ve çok para kazanayım düşüncesine sahip oluyorlar fakat akademisyenlikten kısa vadede bir şey beklemeyin. Uzun vadede size maddi manevi katkıları olacaktır elbette. Ama şunu belirtmek isterim eğer sadece maddiyat sizin için ön plandaysa akademisyenlik size göre

değildir. Maddi yönden daha çok manevi yönleri ön planda olan bir meslektir. Eğer sizin açınızdan da bilginizin ve birikiminizin getirmiş olduğu onur ve saygı gibi manevi unsurlar hayatınızda önem arz ediyorsa akademisyenlik size göre bir meslektir diyebilirim. Aslında akademisyenlik, bir meslek de değildir bir yaşam biçimidir. 8.30-17.30 arası çalışan insanlarınki gibi bir meslek değildir. Yeri geldiğinde 24 saat uyumayabilirsiniz, sabahlara kadar çalışmanız gerekebilir, haftasonu çalışıyor olabilirsiniz. Yurtdışına gittiğimizde sanmayın her gün geziyoruz, fotoğraf çekip sosyal medyada paylaşıyoruz. Onun arka planı genellikle kütüphanelerde geçer. Kafanız hep meşguldür. Doktora tezi yazarken, yüksek lisans tezi yazarken hep onunla yatıp kalkarsınız. Bunu bir yaşam biçimi olarak tercih edecek arkadaşlara öneririm.

Şöyle de bir tavsiyede bulunmak isterim. Eğer akademisyenlik yapacak arkadaşlarımız uzmanlık alanları için uygulaması olan alanları tercih ederlerse ileride kendilerine maddi olarak fayda sağlayabilirler. Akademisyenliğin bir güzel tarafı

da makale ve kitap yazarak toplantılara katılarak hem teori içerisinde bulunup sürekli üretken ve devingen bir yapı içerisinde olursunuz hem de uygulama içerisinde avukatlık yaparak ve uygulamanın farklı alanlarına katkı sağlayarak pratik olarak da canlı tutarsınız bilgilerinizi. Avukatlıkta veya Hâkimlikte bu faaliyetleri tam anlamıyla göremezsiniz. Hâkim de Avukat da mesleki sınırlarının içerisinde. Fakat öğretim üyesi, gerekirse avukatlık yapabilir bilirkişi olarak uygulamaya yön verebilir. Dolayısıyla hem uygulamanın içerisinde hem de teorinin içerisinde bulunabilmeyi sağlayabilmesiyle benim açımdan çok zevkli bir iştir. Akademisyenliğin bir güzel tarafı da sürekli genç insanların içerisinde bulunabilmeniz. Bilmiyorum böyle bir araştırma var mı ama bu durum sizin ruhunuzu da gençleştiriyor olabilir. Çünkü benim meslektaşlarım 50 yaşının üzerinde ama ben hala 22 yaşındayım.

Röportaj: Mustafa Kaan Sığırcı

OSMANLI YARGI SİSTEMİNİN YAPITAŞI: KADILIK MÜESSESİ

Yaklaşık altı asırlık ömründe Osmanlı Devleti yargı örgütü çeşitli dönemlerden geçmiş ve çeşitli makamlar bu konuda görev yapmışlardır. Ancak bu kadar uzun bir süre zarfında yargının temelini oturduğu makamlar kazaskerlik ve kadılık makamları olmuştur. Ben de yazımda daha çok kadılık makamı üzerinde durarak bu yapıyı inceleyeceğim. Bu hususta, kadılık makamının eğitim aşamalarını, tayin usullerini, kadının yetkilerini gibi konuları ele alacağım.

Osmanlı Devleti'nde kadıyı incelemeden önce kazaskerlik makamına değinmekte fayda görüyorum. Bu şekilde kadının çalışma şeklini ve bu sistemi daha iyi idrak edebileceğimizi düşünüyorum.

Kadıasker de denilen kazaskerler yargı örgütünün en üst makamıydılar. Tarihsel sürecine baktığımızda, 1360 veya 1362 yılında, I.Murad devrinde, daha sonra vezir-i azam olan Çandarlı Kara Halil Hayrettin Efendi (Paşa) Bursa kadısıyken kazasker yapılmış ve bu makam böylece Osmanlılarda kurulmuştur. Daha sonra kazaskerlerin sayısı Rumeli ve Anadolu kazaskeri olmak üzere iki ayrı makama bölünmüştür. Burada Rumeli kazaskeri, Anadolu kazaskerine göre daha kıdemlidir. Osmanlı Devleti'nde yargı gücü adına Divan-ı Hümayun'a katılan, özellikle askeri sınıfın şer'i ve hukuki işlerine bakan ve önemli yekûn teşkil eden kaza ve sancak kadılarının tayin mercii olan makama kazasker denilmiştir.

1574 yılına kadar kazasker, bütün müderris ve kadı adaylarını seçip tayin edebilmek üzere sadrazama arz etmeye yetkiliydi. Bu tarihten sonra yetkileri Şeyhülislam lehine daralmıştır.

Kazaskerler, Divan-ı Hümayun'un asli üyesidir. Divan günlerinde divana katılırlar. Divanda bazı davalar, dinlenmek üzere Rumeli Kazaskerine havale edilir. Anadolu Kazaskeri, özel yetki verilmedikçe, dava dinleme yetkisine sahip değildir. Divan'da müzakere edilen konuların şer'i sorumluluğu kazaskerlere aittir.

Kazaskerler divanda veya başka bir yerde yapılan yargılama sonucu verilen hükümleri, padişah tuğrası ile tuğralamaya ve kazasker buyrulduzu adı altında ilgili kişilere duyurma görevleri de vardır.

Osmanlı Devleti'nin son zamanlarına doğru kazaskerlerin önemi iyice azalmış ve yetkileri ellerinden alınmıştır. 1913 tarihli bir Kanun-u Muvakkat ile kazaskerlik müessesesi kaldırılarak yerine Rumeli ve Anadolu kazaskerlik mahkemeleri ihdas edilmiş (oluşturulmuş) ve 1914 tarihli diğer bir Kanun-u Muvakkat ile bu mahkemelerin sayısı bire indirilmiştir.

Bu şekilde kazaskerlik makamının tarihsel süreçteki gelişimi ve görev ve yetkileri hususunda genel bir bilgi edinmiş bulunmaktayız. Bu bölümden sonra asıl konumuz olan Osmanlı'da kadıya yönelebiliriz.

Kadılar, Osmanlı adli teşkilatının asıl görevlileridir. Osmanlı hukukçuları, kadıyı, insanlar arasında meydana gelen dava ve anlaşmazlıkların şer'i hükümlere göre karara bağlanması için devletin en yüksek icra makamı (sultanlar veya yetkili kıldığı kişiler) tarafından tayin edilmiş şahıs diye tarif etmektedir. Kadılara, hâkim veya hakim-üş-şer de denilir.

Osmanlı Devleti'nde kadıların görev yaptıkları bölgelere kaza denilirdi.

Osmanlı kazaları için ticari ve kültürel anlamda bulunduğu çevrenin merkezidir

denilebilir. Kazadaki faaliyetler kadı tarafından, çoğu zaman kadının evinin alt katında ya da merkez caminin yanında yer alan meclis-i şer adı verilen kadı mahkemelerinde yürütülmekteydi.

Kadılar, hukuki, askeri, beledi ve örfi işlerin yerine getirilmesi, yürütülmesi açısından çok geniş görev ve yetkilere sahiptirler. Meclis-i şer, mahkeme, her türlü hukuki meselenin çözüm yeridir. Suçlar ve suçluların cezalandırılması, alacak-verecek meseleleri, miras işleri, evlenme-boşanma gibi işler kadı tarafından yürütülmektedir. Kadılar ayrıca şer'îye sicillerinin (kararların) yazımı; veli veya vasisi olmayan küçükleri evlendirme, yetimlerin ve gaipilerin mallarını muhafaza; vasi ve vekilleri tayini yahut azli; vakıfları ve muhasebelerini kontrol; evlenme akdini icra; vasiyetlerin tenfizi gibi hukuki işlerle de ilgilenmişlerdir. Kısaca bütün hukuki işleri takip etme, kadıların görev ve yetkileri arasındadır. Kadıların bu tür hukuki işleri takibin haricinde başka önemli görevleri de bulunmaktadır. Bu görevleri, askerlerin denetlenmesi, sefere giden ordunun ihtiyaçlarının temin edilmesi; ilmiye mensuplarının tayin ve azl işlerinin yürütülmesi, mukataa ve iltizam işleri, paraların kontrolü, avarız vergisinin toplanması; şehrin imar düzeninin denetlenmesi, şehrin düzen ve temizliği, pazarların düzenli bir şekilde kurulması, pazarlarda satılan malların narh (devletçe saptanan fiyat) fiyatlarının belirlenmesi ve teftişi gibi belediye hizmetlerinin yürütülmesi, harap olan yerlerin mamur hale getirilip şenlendirilmesi için tedbirlerin alınması olarak belirtebiliriz.

Kadılar, bir yere belli bir süre için atanırlar. Küçük kaza kadılarının görev süreleri 20 ay iken, Mevleviyet kadılarının görev süreleri bir yılla sınırlandırılmıştır. Görev sürelerinin kısa tutulmasının nedeni, Osmanlı kadılarının mahalli halkla yakınlaşmasını engellemek ve hiyerarşide meydana gelebilecek tıkanıklıkları gidermek olarak açıklanmaktadır.

Bu denli mühim görevleri bulunan kadınların, nasıl eğitim aldıklarını da öğrenmek gerektiğini düşünüyorum.

Osmanlı Devleti'nde adliye teşkilatının bütün elemanlarını medreseler yetiştirmiştir. Yani adliye teşkilatının en önemli kısmını teşkil eden kadılar, ilmiye sınıfından tayin edilmektedir.

Osmanlı medreselerinin ilki Fatih Medreseleridir. Fatih Caminin kuzey ve güneyinde yer alan dörderden sekiz medreseye Sahn-ı Seman Medreseleri adı verilmiştir. Bu kurum, bugün nitelik olarak üniversiteye eşdeğer bir kurumdur.

İkincisi, Süleymaniye Medreseleridir. Bu medrese de hem dini hem teknik konularda etkin bir üniversite niteliğindedir. Bu medreselere Sahn-ı Süleymaniye de denmektedir.

Medreseleri bitiren bir talebe, mülazım adıyla matlab veya tarik defteri denilen bir deftere kaydedilirdi. Mülazımlar için üç alternatif vardı: Müderrislik, kadılık veya idari bir görev. Kadılığın tercih edenler evvela kaza kadılığına tayin edilirdi. İlk defa kaza kadılığına tayin edilen mülazımlar, kadılık derecelerinde yükselerek Şeyhülislamlığa kadar çıkabilirlerdi.

Osmanlı kadıları dereceleri itibariyle önce iki büyük gruba ayrılırlar:

Birincisi: Mevleviyet denilen büyük kadılıklardır. Bu önemli kadılıklar arasında maaşları 500 akçeye kadar yükselebilen İstanbul kadılığı, Anadolu ve Rumeli kazaskerlikleri bulunur.

İkincisi: Kaza kadılıkları. Kaza kadılıkları da kendi aralarında derecelere ayrılmaktadır.

Son olarak kadılıkta aranan şartları incelemeye gerek duyuyorum. Hukukla bu denli iç içe bulunan bir müessesenin barındırması gereken koşulların mühim olduğunu düşünüyorum.

Kadıların tam ehliyetli olmaları, yani baliğ (ergin), akıllı ve hür olmaları şarttır. Küçükler, bunaklar, kör, dilsiz ve sağırılar kadı olamazlar. Kadıların, Müslüman olmaları şarttır. Had ve kısas cezalarının verilmesi gereken davalar dışında kadı görevini yapacak kişinin erkek veya kadın olması caizdir. Uygulamada kadın hâkime rastlanmamıştır. Kadıların yerli yerinde hüküm verebilen, anlayışı kuvvetli, dürüst, güvenilir, şahsiyet sahibi, sağlam iradeli, hukuki meselelere ve yargılama usulüne vakıf ve kendisine gelecek hukuki davaları şer'i esaslara göre karara bağlayacak yeterlilikte olmaları da gerekir.

Osmanlı Devleti'nde genel hatlarıyla kazaskerliği ve daha detaylı bir biçimde kadılık müesseselerini ele aldık. Yaklaşık altı asırlık tarihinde Osmanlı Devleti hukuk ve adalete gereken önemi vermeye çalışmıştır. Her ne kadar bir süre sonra bu sistemin zayıfladığı ve öneminin azaldığı görülse de kazaskerlik ve kadılık makamları kuruluş itibari ile devletin hukuku ve adaleti dağıtma araçları olmuşlardır. Kadılarının bulundukları kazalarda idari ve hukuki işleri yapmaları sosyal ve hukuk devletinin gereklerinin uygulanabilmesi açısından büyük önem arz eder. Bulundukları kazalarda ellerinde bulundurdukları geniş yetkileri iyi idrak edip halkın ve devletin yararına kullanıp görevlerini icra etmeye çalışmışlardır. Halkın içinde, sorunlarıyla ilgilenen, onlara çözüm getiren, bulundukları bölgelerin düzenini sağlayan kadılar halk tarafından da büyük saygı görmüşlerdir. Hukukun uygulayıcısı olan kadılar verdikleri adaletli kararlarla, idari işlerin liyakatle yönetilmesinde, düzen ve nizamın devamlılığını sağlamada bulundukları yetkileri kendi meziyetleri ile birleştirerek ve uygulayarak Osmanlı adli teşkilatında çok önemli bir yere sahip olmuşlardır.

Bu incelemeyi kendi fikirlerimin bulunduğu bu bölümle sonlandırmakta fayda görüyorum. Son olarak "O kadar kusur kadı kızında da olur" deyiimiyle bitirip bu deyim anlamını ve anlamından biraz öteye giderek salt manasını düşünmenizi rica ediyorum.

Doğukan Coşkun

KAYNAKÇA

- Türk Hukuk Tarihi- Prof. Dr. Coşkun ÜÇÖK, Prof. Dr. Ahmet MUMCU, Prof. Dr. Gülnihal BOZKURT 13.Baskı Ankara 2008 Turhan Kitabevi
- Osmanlı Teşkilat Tarihi El Kitabı- Editör: Tufan GÜNDÜZ 2.Baskı Grafiker Yayınları
- Türk Hukuk Tarihi 1.Cilt Kamu Hukuku- Prof. Dr. Halil CİN, Prof. Dr. Ahmet AKGÜNDÜZ Osmanlı Araştırmaları Vakfı

Kitap - Film Tanıtımları

12 ANGRY MEN

Senaristler ve yapımcılar için mahkeme filmleri her dönemde tercih edilen türler arasında görülmüştür. Çünkü hukuk sistemi eleştirileri, hukuka olan inanç ve eşitlik duygusu gibi konular her zaman izleyici için çarpıcı olagelmıştır. Zaman zaman bu konuların çarpıtıldığı ve yavanlaştırıldığı da görülmemiş değildir. Fakat dergimizin bu sayısında anlatacağımız filmlerden olan 12 ANGRY MEN için aynı şeyleri kesinlikle söyleyemeyiz. Mahkeme temalı filmler arasında sinema tarihi boyunca en iyi ve en kült filmlerinden biri olan 1957 yapımı ve başyapıt niteliğindeki film gerek çekim teknikleri gerek yapım aşamasındaki zorluklar gerek de çarpıcı diyaloglarıyla adını zirvelere altın harflerle yazdırmıştır.

Filmin ana metninde şehrin kenar mahallerinden birinde büyümüş ve birçok suça bulaşmış 18 yaşındaki bir gencin, babasını kasten öldürmek suçundan yargılanmasına tanıklık eden 12 jüri üyesinin dava hakkındaki verecekleri nihai karar işlenmektedir (guilty or not guilty/film boyunca akıllara kazınan replik diyebiliriz). Amerikan hukuk sisteminde önemli bir yeri olan jüri makâmı tüm hatlarıyla yansıtılmaya çalışılmıştır. 12 farklı karakterdeki üyelerin bireysel çıkarları, bencillikleri, önyargıları ve vicdanları filmde öne çıkan bazı uç noktalardır.

Filmimiz çekim teknikleriyle de döneminde farklı bir etki yaratmıştır. Yayınlandığı yıllarda renkli ve mekân çokluğuna önem veren filmlerin popüler olmasına rağmen siyah-beyaz olarak ve neredeyse tamamı dar bir odada çekilmiştir ve tek bir zamandaki diyaloglardan ibarettir. Aslında dönemin şartlarının teknik anlamda elvermesine karşın filmin siyah-beyaz çekilmesindeki sebeplerden birinin de dram unsurunun daha iyi yansıtılacağı düşünülmesidir. Hatta oyuncuların uyum sağlaması için filmin usta yönetmeni Sidney Lumet, oyuncularını provalar esnasında saatlerce aynı odada tutmuştur. Kamera teknikleriyle de Hollywood'a farklılık getiren film IMDB Top 250 listesinin 9'uncu sırasında 96 dakikalık süresiyle yerini almıştır (EKİM-2019). Ayrıca filmin çeşitli dallarda Oscar adaylıkları da bulunmasına rağmen hiçbirini kazanamamıştır.

Gerçek hayatta mahkeme jüri üyeliği yapmış olan Amerikalı yazar Reginald Rose tarafından aynı adla yazılan oyunun, 1954 yılında televizyon için uyarlanmasıyla ilk defa ekranlara gelmiştir. Oyunun televizyon versiyonundan etkilenen Oscar ödüllü

aktör Henry Fonda, senaryoyu filmleştirmek için yapımcıların kapısını çalmış olsa da, kimse siyah-beyaz ve tek zamanda geçen bir filmin yapımcılığını üstlenmeyi istemediği için Henry Fonda, filmdeki rolüyle birlikte bizzat kendisi filmin yapımcılığını da üstlenmiştir.

Filmin işleyişine gelecek olursak, monoton bir konuya ve tek zamanda geçen diyaloglara sahip bir filmde üst düzey akıcılık ortaya çıkarmak da bu filmin ana özelliklerinden birisi. Ama seyredecekler için şunu tavsiye etmem gerekiyor: Film, jüri üyelerimizin birbirleriyle konuşmaya başladıkları ilk andan itibaren sonunu belli ediyor fakat jüri üyelerinin, hangi aşamada hangi kararı neden verdiklerinin heyecanı ve cinayetin aynı kişi tarafından mı işlendiği yoksa bir başkasının mı işlediği eğer bir başkasıysa kim tarafından hangi sebepten dolayı işlendiği gibi dedektifvari ve meraklandırıcı sorular, sizi film içindeki detaylara karşı dikkat kesilmenizi sağlıyor. Kısacası, filmin sonunun filmin başında görünmesi sizi olaydan koparmıyor aksine kafanızda soru işaretleri belirmesine sebep oluyor. Siz de detayları film akışı içinde birleştirmeye çalışıp cevap bulmaya çalışıyorsunuz. Hatta filmden sonra bile bazı sorularınız muamma olarak kalabilir, benden söylemesi.

İyi seyirler...

Mustafa Kaan Sığircı

Karamazov Kardeşler

Kitap Fyodor Mihayloviç Dostoyevski'ye aittir. Alkol bağımlısı ve çok sert bir babasının olması sebebi ile çok zor bir çocukluk geçirmiştir. Kendisi de etkilenmiş olmak ile birlikte annesinin çektiği eleme yakından tanıklık eden Dostoyevski'nin, daha çocukluk yaşında insan psikolojisi tahlili ve ruh analizi yeteneği önemli ölçüde gelişmiştir. Romanın baba karakteri ile kendi babasının hayatı birbirine çok yakındır. Yine; kitabın başkarakterlerini oluşturan üç kardeşten biri olan Alyoşa, yazarın üç yaşında ölen oğlunun adıdır. Dolayısıyla, yazarın hayatının etkisi romanında fazlasıyla görülmektedir.

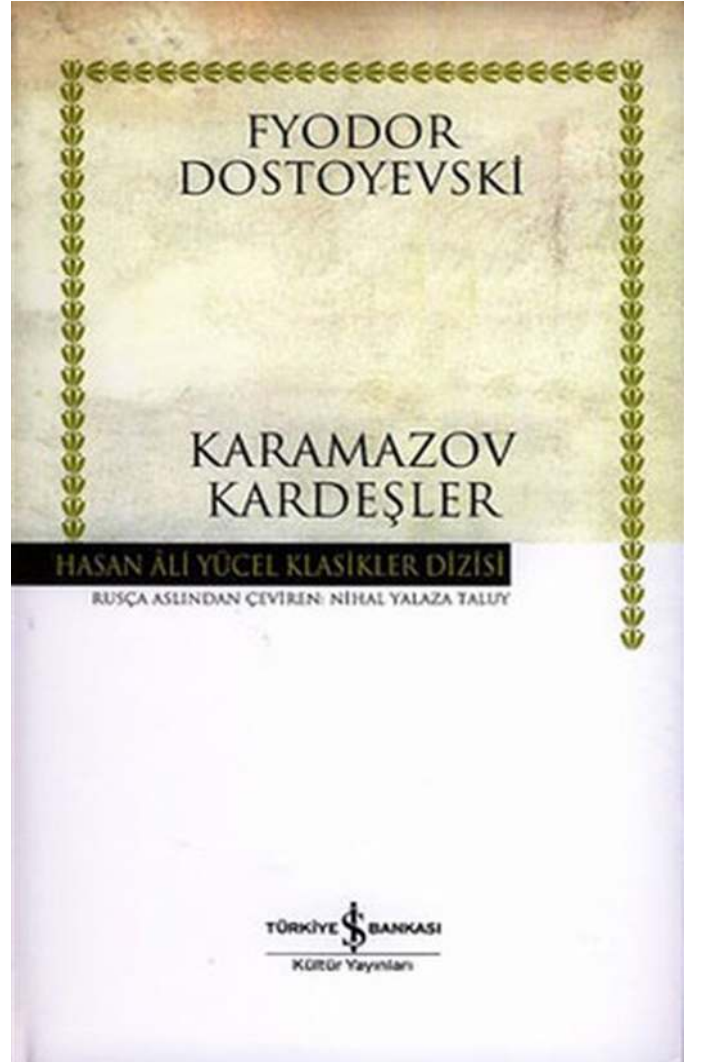
Fyodor Pavloviç Karamazov, Karamazov ailesinin babasıdır. Haz ve kadın düşkünüdür. Dimitri Fyodoroviç Karamazov, İvan Fyodoroviç Karamazov ve Aleksey Fyodoroviç Karamazov isimli üç oğlu vardır. Dimitri; ailenin en büyük ve biraz da hodbın olan oğludur. Babası ile olan kötü ilişkisi kitabın konusunu oluşturur. Annesinden miras kalan malvarlığının bir kısmını alıp kalan kısmını istemediğini ifade eden bir belge imzaladığı halde kalan kısmın da hakkı olduğunu düşünerek babasını zorlamaktadır. Bu sorunun sonu cinayet ile bitmektedir. Ancak, romandaki bu cinayet bir karinenin varlığını doğuracaktır. İvan; nihilizm ideolojisine yatkın ve çok kültürlü olan, ailenin ikinci oğludur. Tanrı'nın varlığı hakkında kuşkuları vardır. Sorduğu "Tanrı mı insanı yarattı, insan mı Tanrı'yı yarattı?" sorusu, girmiş olduğu bu düşünce çıkmazının göstergesidir. Cinayetten kendisini sorumlu tuttuğu için psikolojik bunalım içindedir. Cinayetin işlendiği sırada ailesinin yanında bulunmayan İvan, ailesi ile birlikte olsaydı eğer böyle bir olayın vaki olmayacağını düşünmektedir. Alyoşa, ailenin en küçük ve en hayırlı oğludur. Manastırda bir staretz ile birlikte kalmaktadır. Alyoşa, Hristiyanlığı ve Tanrı'ya olması gereken inancı da sembolize eder. Alyoşa'nın Tanrı'ya bu denli yakınlığı ve İvan'ın Tanrıtanımazlığı dolayısıyla aralarında zaman zaman bu konu hakkında tartışmalar vaki olmuştur. Romanın yardımcı karakterleri, kitabın 1024 sayfadan oluşması sebebiyle, romanda fazlaca yer almaktadır. Pavel Smerdyakov bu karakterlerden birisidir. Sara hastasıdır, sahip olduğu hastalık nedeni ile krize girebilmektedir. Agrafera Aleksandrovna Svetlova, şehirde çok sayıda erkeğin ilgisini çeken fevkalade güzel bir kadındır. Baba Fyodor Pavloviç ile oğlu Dimitri'nin Svetlova'ya âşık olmaları, aralarında sorun çıkmasına sebep olan diğer bir etmendir. Katerina İvanovna Verkhovtseva, Dimitri'nin nişanlısıdır. Aralarındaki nişan aşklarının mahiyeti değildir. Dimitri'nin babasına yardımı sonucunda Dimitri'nin yaptığı kefaretidir. İlyuşa, çok hasta, küçük bir çocuktur. Yaşadığı fiziksel ve psikolojik ızdırap yaşına ağır gelmektedir.

Dostoyevski, yarattığı karakterler ile belli idealleri temsil etmektedir. Örneğin; Dimitri; yeisin ve maznun psikolojisinin, Alyoşa; iyi olan ideanın, İvan; mücrim psikolojisinin, Svetlova; ihtiras ve hatalardan pişmanlığın ve son olarak Katerina, asaletin temsilidir. Varlığından ve(ya) özelliklerinden bahsedilmeyen

nice karakterlerin yaratılması ile Dostoyevski dehasını ortaya koymuştur. Lakin özellikle İlyuşa, Dostoyevski'nin ereğinin şerh edildiği karakterdir ve kitabın felsefesini oluşturur.

Sonuç olarak, çok fazla sayıda yazar ve çok fazla sayıda roman arasında adını tarihe yazdıran "Karamazov Kardeşler" okumadan roman olgusunun ne olduğunu bilmek güçtür. İlber Ortaylı da "Bir Ömür Nasıl Yaşanır" adlı söyleşi kitabında herkesin okumasının elzem olduğunu dile getirmiştir. Binaenaleyh, bilhassa her hukuk öğrencisinin kütüphanesinde bulundurması gereken mühim bir eserdir. Herkese iyi okumalar dilerim.

Oğuz Özkale

Kefernahum

Lübnanlı yönetmen Nadine Labaki'nin son filmi Kefernahum, 2019'un ilk çeyreğinde vizyona giren filmlerden. Cannes'dan Oscar'a birçok prestijli festivalden ödüllerle dönen film; mültecilik, insan hakları, çocuk yaşta evlenme gibi zor meseleleri kapsayan derli toplu bir bakış sunuyor izleyiciye. Beyrut'ta çekilen film bizi şehrin varoşlarında gezdirirken bir an olsun senaryonun gerçekliğinden kuşku duymuyoruz. Oyuncuların büyük bir çoğunluğunun oyunculuk deneyiminin olmaması da bizi gerçekliğe yaklaştıran bir diğer faktör. Örneğin; Labaki'nin "O benim için mucize bir çocuk" dediği başrol Zain (Zain Al Rafeea), Lübnan'da yaşayan bir milyon mülteciden yalnızca biri.

İlk sahne; mahkeme salonunda küçük Zain'in, anne ve babasından şikayetçi olmasıyla başlıyor: "Ailemi dava etmek istiyorum. Beni dünyaya getirdikleri için." Filmin geri kalanında, Zain'i anne ve babasından şikayetçi olmaya iten süreci izliyoruz. Kardeşi Sahar'ın zorla evlendirilmesi sonrası evden kaçan Zain, kendini Beyrut varoşlarında bir başına buluyor. Yolu, tam da bu esnada, Sudanlı kaçak göçmen Rahil ve bebeği Yonas'la kesişiyor. Bir yandan Avrupa'ya geçme hayaliyle kaçakçılarla anlaşmaya çalışan Rahil, bir yandan da acımasız ilişkilerin hüküm sürdüğü Beyrut sokaklarında hayatta kalmaya çalışan bir kadın. Rahil, bebeğine bakması karşılığında Zain'a annelik yaparken aynı zamanda onun, filmde sıkça karşımıza çıkan, güçlü karakterinden de destek alıyor. Filmin buradan sonrasını Zain, Rahil ve Yonas'ın trajikomik hayatta kalma mücadelesi olarak özetleyebiliriz.

Hem değindiği meseleler hem de filmin çekildiği coğrafya, Türk izleyicisiyle filmi birbirine yaklaştıran diğer faktörler. Özellikle Suriye İç Savaşı sonrası çokça hayatımıza giren mültecilik meselesi, Labaki'nin filminin de tam merkezinde yer alıyor. Bu ve benzeri krizlerin insan ruhunda meydana getirdiği tahribat ve mağdurların maruz kaldıkları insan hakları ihlalleri, bu coğrafyada yaşayan bizler için hiç de yabancı değil.

Zain'in film boyu "yetişkinlerin suratına bağırın" bakışları, ekranı kapattığınızda da gözlerinizin önünden gitmeyecek. Kefernahum, yetişkinlerin suratına bağırın bir film.

Emre Çiçek

Gökdelen

Roman, Türkiye'nin en ünlü avukatlarından biri Can Tezcan'ın 17 Şubat 2073 sabahına uyanmasıyla başlar. Can Tezcan'ın zengin müşterisi Temel Diker, İstanbul'u yalnızca gökdelenlerden oluşmasını ve New York'tan daha güzel ve daha düzenli bir şehre dönüştürmek istemektedir. Temel Diker bu amaçlarını gerçekleştirmek için de, Hikmet Bey'in Cihangir'de gökdelenler arasında sıkışıp kalmış olan ve şehrin son kedilerinin bulunduğu tek katlı bahçeli evini yıkıp yerine yine kendisinin İstanbul'a dikeceği Özgürlük Anıtı'nın seyredileceği en güzel araziye, İstanbul'un en görkemli gökdelenini yapmak istemektedir. Ama Hikmet Bey çocuklarının doğduğu, tüm hayatının geçtiği, bahçesinde çeşitli meyve ağaçlarının olduğu İstanbul'daki tek gecekondu olan evini vermemekte kararlıdır. Davadan bir sonuç alamayacağını bilen Can Tezcan, bu sorunu çağa uygun bir biçimde çözecek bir yol bulacaktır: Yargının özelleştirilmesini sağlamak.

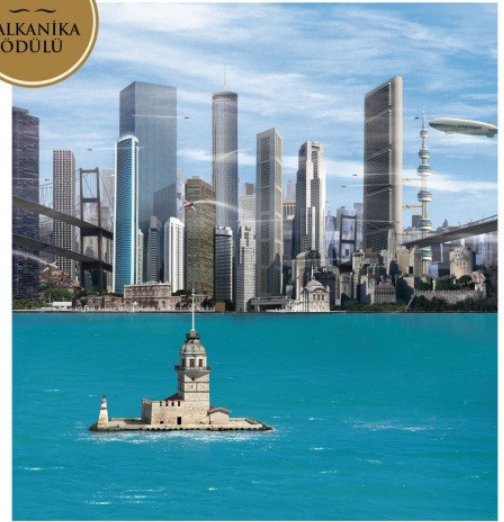
Kitapta 2073 Türkiye'sinde, insani değerlerin yerini anamalcı değerler almıştır. Toplumsal yaşam günümüzden oldukça uzaklaşmıştır. Kediler, köpekler, kelebekler ve kuşlar kalmamış; buğday zor bulunur olmuştur. Ayrıca Tahsin Yücel, kitapta sıkça yıllık insanları denen anamalcılığa karşı olan, özgür ve yurtsuz insanlardan bahseder. 2073'te gökdelen insanları, yıllık insanlarından bihaber ve yozlaşmış bir şekilde hissiz sokaklarda; en yükseğe ulaşma tutkusuyla kopuk ve soyut bir hayat yaşarlar. Bu soyut toplumda özelleşmemiş hiçbir şey kalmamıştır. Dağlar, denizler, köprüler, okullar, hatta çöpler...

Can Tezcan, ülkede özelleşmemiş hiçbir şey kalmadığı için yargının da özelleşmesi gerektiğini, her şeyin özelleştirilmiş olduğu bir ülkede devletin yargıyı hala kendi tekelinde tutmasının aykırı olduğunu söyler. Can Tezcan savını şöyle açıklar: yargı bize adalet verecekti, biz de ona parasını ödeyecektik. Avukat Can Tezcan, bu savı için medyayı da arkasına alır ve özelleştirme çalışmalarını ülkede büyük bir yankı uyandırarak başlatır.

Tahsin Yücel, distopik olarak sınıflandırılabilen bu romanında evrene, topluma ve birbirine uzaklaşan insanların durumunu ele alarak yargının devletin tekelinden alınıp özelleştirildiğinde toplumu ne gibi sorunların beklediğini gözler önüne seriyor. Yazar aynı zamanda yıllık insanları ile gökdelen insanları arasındaki çatışmaya yer vererek siyasal yapı ve küresel anamala karşı büyük bir eleştiride bulunuyor. Tahsin Yücel'in diğer eserlerinde olduğu gibi bu kitabında da yergisel bir anlatım söz konusudur. Bugünden geleceğe ışık tutarak okurunu düşündürmekte, yargının özelleştirilmesinin nelere yol açacağı merakıyla okuru romana çekmektedir. Tahsin Yücel, okuru kitabı bitirdiğinde yargının özelleştirilmesini, yıllık insanlarını, 2073 Türkiye'sini uzun uzun düşünmeye sevk ediyor.

İmran Sude Çankaya

TAHSİN YÜCEL GÖKDELEN

ROMAN

12.
BASKI

Hukuk Etiği

Bağımsız, tarafsız, güvenilir, dürüst ve evrensel hukuk değerlerini özümsemiş bir yargı sistemi, vatandaşlık ayrımı olmaksızın tüm insanların en doğal hakkıdır. Bu sistemin toplumda ve özellikle hukuk fakültesi öğrencileri arasında yaygınlık kazanması için hukuk etiği dersleri büyük önem taşımaktadır. TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi de Yargıtay Genel Sekreter Yardımcısı Dr. Mustafa SALDIRIM tarafından “Hukuk Etiği” seçmeli dersinin verilmesini sağlayarak bu alanda önemli bir adım atmıştır. Bu kapsamda ilgi çekici çeşitli kararlar aşağıda derlenmiştir.

- Yargıtay Yargı Etiği Danışma Kurulu’nun 2019/1 başvuru ve 2019/2 karar sayılı kararına göre hakimlerin televizyonda yayınlanan bilgi yarışmasına katılması etik kuralları açısından uygun değildir. Söz konusu karar TRT-1’de yayınlanan “3’ te 3 Tarih” isimli programa katılmak isteyen tetkik hâkimi için verilmiş olup Yargıtay Yargı Etiği İlkelerinden “mesleğe yaraşırılık” ilkesini ihlal ettiği gerekçesiyle etik dışı bulunmuştur.
- Yargıtay Yargı Etiği Danışma Kurulu’nun 2018/2 başvuru ve 2018/1 karar sayılı kararına göre bir kamu iktisadi teşebbüsünün avukatının, çalıştığı kuruma ait eşantyonları Yargıtay’da dağıtmak amacıyla yardım talep etmesi halinde hâkimin bu istemi reddetmesi gerekmektedir. Aynı kararda belirtildiği üzere bir hâkimin, hâkimlik mesleğine atanmadan önce tanışmış olsa dahi, kamu iktisadi teşebbüsünün avukatından çalıştığı müesseseye ait eşantyon niteliğinde hediye verilmesi teklifini reddetmesi gerekir.
- Yargıtay Yargı Etiği Danışma Kurulu’nun 2019/6 başvuru ve 2019/7 karar sayılı kararına göre hâkimin belediye başkanı ve milletvekili seçilmeleri dolayısıyla yakın arkadaşlarını sosyal medya üzerinden kutlaması ya da makamlarında hayırlı olsun ziyaretinde bulunması başta bağımsızlık ilkesi olmak üzere pek çok yargı etiği ilkesi bakımından uygun değildir.

Yargıtay Yargı Etiği Danışma Kurulu'nun 2018/1 başvuru ve 2019/1 karar sayılı kararına göre hâkimin, sorumluluğu altında yürütülen "...Projesi" kapsamında "...Uzmanı" olarak çalışan kişinin proje kapsamında yaptığı çalışmalarla ilgili olarak, başka bir proje başvurusunda kullanmak üzere kendisine referans mektubu vermesi etik değerlere uygun değildir.

HSK Genel Kurulu'nun 2019/1 başvuru ve 2019/1 karar sayılı kararına göre yazarları tarafından hakimlere hediye olarak kendi kitaplarının gönderilmesi belirli koşulların varlığı halinde etik kurallarına uygundur. Kitabı hediye eden kişi veya kurumun hâkimin önünde veya önüne gelmesi muhtemel herhangi bir davasının bulunmaması, hediye edilen kitabın bedelinin makul değeri aşmaması, karşılık beklentisi doğurmaması ve hâkimin tarafsızlık görüntüsüne helal getirmemesi koşuluyla hediye kabul edilebilir.

Yargıtay Yargı Etiği Danışma Kurulu' nun 2019/4 başvuru ve 2019/5 karar sayılı kararına göre hâkimin, hâkimlikten emekli olan bir meslek büyüğünün avukatlık bürosunun açılışına katılması veya çiçek göndermesi ya da sosyal medya üzerinden kutlama mesajı iletmesi yargı etiği kurallarına göre uygun değildir.

Yargıtay Yargı Etiği Danışma Kurulu' nun 2019/6 başvuru ve 2019/7 karar sayılı kararına göre hâkimin, yakın tanıdıklarının isteği üzerine avukat tavsiye etmesi etik kurallara göre uygun değildir. Tavsiye edilen avukatın hâkimin tanıdığı bir kişi olup olmaması bu noktada bir önem taşımaz.

Hilda Sak

ETÜ HUKUK ETKİNLİK BÜLTENİ

23.09.2018: Yeni gelen üyelerimizle tanışmak, bolca muhabbet etmek, dönem etkinlikleri hakkında fikir alış-verişinde bulunmak ve etkinlik çalışma gruplarını oluşturmak üzere geleneksel kahvaltıda toplandık.

10.10.2018: Hukukçusu olmak etkinliğimizde Eyüboğlu Hukuk Bürosu kurucusu Avukat Samiye Eyüboğlu marka avukatlığı ve marka patent vekilliği hakkındaki otuz yıllık deneyimlerinden hareketle öğrencilere 'Marka Hukuku' nu aktardı.

02.11.2018: TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi olarak dönemin en büyük sempozyumlarından biri olan Türk ve Alman Özel Hukukunda Güncel Gelişmeler Sempozyumuna ev sahipliği yaptık.

09.11.2018: Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü' nde Marmara Law Association Summit' 2018' e TOBB ETÜ Hukuk Fakültesini temsilen katıldık.

09.10.2018: Etü Kültür kapsamında hukukun en antik tartışmalarından "Ölüm Cezası"nın Prof. Dr. Ümit Hassan ve Prof. Dr. Köksal Bayraktar'ın makaleleri üzerinden hocalarla beraber tartışıldı.

12.10.2018: Kültür Gezilerimiz kapsamında Ankara Devlet Tiyatroları Küçük Tiyatro' da Reis Bey oyununu hep beraber izledik.

07.11.2018: Son dönemin ve yakın geleceğin en dikkat çekici hukuk alanı "Arabuluculuk Hukuku"nu Avukat Arabulucu Yakup Erikel ile ele aldık.

14.11.2018: Hukukçusu Olmak etkinlik dizisinde "Bankacılık Hukukçusu Olmak" kapsamında Kuntalp Arkan Pekgüçlü Avukatlık Ortaklığı' nın kurucu Ortağı Avukat Dr. Güzin Pekgüçlü' yü ağırladık.

Uluslararası Hukukçu Olmak

16.11.2018: Ongur&Partners Avukatlık Bürosu kurucu ortağı ve Uluslararası Hukuk, Yatırım ve Kalkınma Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Avukat Arzu Ongur ile uluslararası hukuku, ticareti ve avukatlığı konuştuk.

24.01.2019: “Dönem Açılış Dersi” etkinliklerinin ilkinde Prof. Dr. Rona Aybay ile hukukun en temelini ‘İnsan Hakları’ nı konuştuk.

Konkordato Hukukunda Güncel Gelişmeler Sempozyumu

25.01.2019: TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi Konkordato Hukukunda Güncel Gelişmeler Sempozyumu ile hukukun güncel konularına ışık tutmaya devam ettik.

16-17.04.2019: ‘Yargıtay Etik İlkeleri Hukuk Kliniği’ tamamlandı. 16 Mart Cumartesi günü açılış konuşmasıyla başlayan, ardından Yargıtay daire başkan ve üyelerinin, Yargıtay cumhuriyet savcılarının ve Yargıtay personelinin dersleriyle devam eden ve vakıa analizlerini içeren kliniğe ev sahipliği yaptık.

12-13-14.11.2018: Etü Sorumluluk çalışma grubumuzla Kayseri Kasım Ceza İnfaz kurumunda kurulacak kütüphane için kitap topladık.

23.01.2019: “Deniz Hukuku” alanında Ankara Üniversitesi Deniz Hukuku Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü Prof. Dr. Hakan Karan’ı misafir ettik.

7-8.03.2019: TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu olarak Türkiye’nin en kapsamlı hukuk buluşması Hukukta Karier Günlere’ ni 7-8 Mart tarihlerinde, TOBB ETÜ’de dördüncü kez düzenledik. İki gün boyunca 15 oturumda 18 yetkin hukukçuyu ağırladık ve meslek yaşantılarına, öğrencilik hayatlarına ilişkin tecrübelerini dinledik. Hukukun tüm renklerini bir araya getirerek bir hukuk öğrenicisinin mezun olduktan sonra tercih edebileceği meslek gruplarının çoğunu yakından tanıma imkanı bulduk.

07.07.2019: TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu Genel Kurulu, 2018-2019 Yönetim Kurulu döneminin değerlendirilmesi, 2019-2020 Yönetim Kurulu’nun seçilmesi gündemiyle tarihinde Çukurambar Beyoğlu Halimbey’ de yemekli olarak toplandık ve bir yönetim dönemimizi güzel hatıralarla tamamlamış olduk.

HUKUKTA BOŞLUK

YOK HÜKMÜNDE SAYMAK YA DA SAYMAMAK BİZCE BÜTÜN MESELE BU!

yasinn
@gargamellendnz

Ferhat Şirin için dağları delmiş,
aşkım senin için dağları bile
deldim demiş. Şirin demişki
saol hayatım bu arada hukuk
okuyorum.

23.02 · 11 Ağu 19 saatinde · Twitter for Android

Ayıp Şirin çok ayıp
Önce hukuk okuyorum demeliydin.
Nerede kaldı Hukuk'un üstünlüğü?

Merve Şahin
@anursahin

Hukuk fakültelerinde eskiden erkekler
kızların arkasından fosforlu kalem
fırlatmış kız o fosforlu kalem
okuduklarının altını çizerek ben de seni
beğeniyorum demekmiş. Kimseyi
inandırmak zorunda değilim

kayısı prens @thernehmekilic
Malatya'da eskiden erkekler kızların
arkasından kayısı fırlatmış kızda atarsa ben
de seni beğeniyorum demekmiş.

Ecdadın naifliğine bak be...

Aslı Atalay
Savcı Tüm Hukukçular Omuz
Omuz!

23 Haz, 12:35 ·

Kıdemli avukatların girdiği ağır ceza dosyasına
CMK'dan atanmışımdır.

Bu birazda şeye benziyor...
Hmm... Pratikte hocaya katılmaya
hukuk öğrencisinin ruh haline?

Kendime Hakimim
@KendimeHakimim

Borçlar hukuku sınavına
gidiyorum..

Babam: boş soru bırakma
Karşı komşu: boş soru bırakma
Demet Akalın: boş soru bırakma
Donald Trump: boş soru bırakma

Ben: İnsanlara fazla
borçlanmamak gerekir,
ödemeyince borçlar hukukuna
başvurulmalıdır, borçlar hukuku
borçlularla ilgilenir

12:52 · 09 Eyl 19 saatinde · Twitter for iPhone

Bir çaresizliktir, klasik soruda sallamak.

Solicitor
@lusestare

Avukat: Dolu kısım için icra takibi
yapalım, boş kısım için dava
açalımajahahahaha

Matematikçi: Bardağın yarısı dolu
Fizikçi: Bardağın yarısı boş
Kimyacı: Bardağın üçte ikisi hidrojen
Biyolog: Sıvı çok az
Mühendis: Bardak fazla büyük

Diğerleri konuşur, avukat dava açar!

buse
@hemameisbuse

- günde 600 sayfaya kadar okuyabilme ✓
- 35 saate kadar uykusuz kalabilme ✓
- 2 saat 45 dakikaya kadar aralıksız yazı yazabilme ✓
- 1 satırlık boşluğa 3 satır sığdırabilme ✓
- hiçbir şey bilmediğim bir konuda 34 puanlık sallayabilme ✓

No Context Hukuk @nocontexth... · 1 gün
Hukuk fakültesi size neler kazandırdı?
Bu Tweet dizisini göster

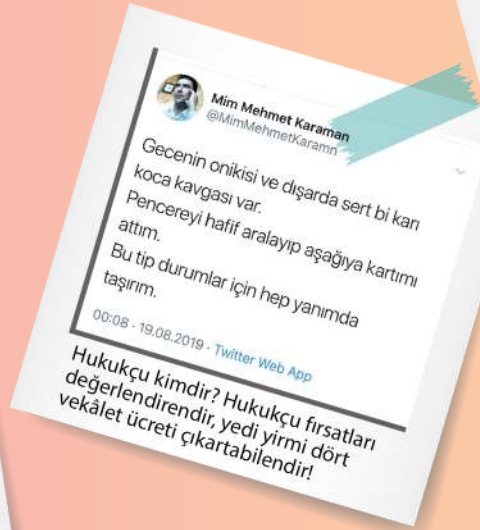
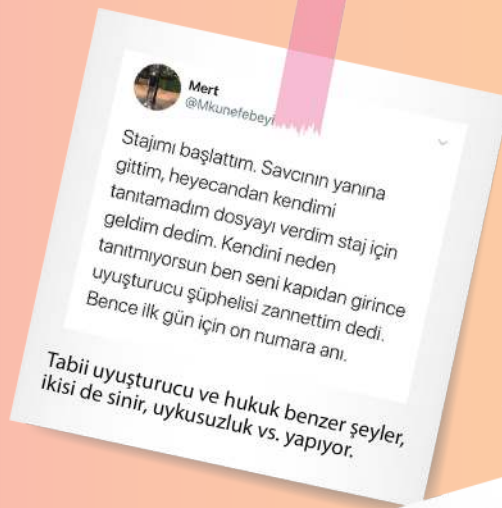
Ve 300 kiloya kadar taşıyabilme...

Hatice RTÜK
@haticeaydin96

Ailenin seni "son sınıf da oldun artık
yok mu okuldan falan birileri" diye
darlaması ama senin tüm iç hukuk
yollarını tüketmiş olman...

Bunu ancak gerçek yıkıklar bilir...
Pardon hukukçular...
Bazen ikisini ayırt etmek çok zor!

Bizi Sosyal Medyadan Takip Edin...

Değerli Okurlarımıza ve Hukukun dokunabildiği herkese;

Yaşam alanımızı "teneffüs ettiğimiz hava gibi görünmez ve tutulmaz bir şekilde" kaplayan hukuku, kültürün ve sanatın dışında tutmak ne hacet, hele bir de hukuku bu mecralarda anlatabiliyorsak...

İşte bu anlatımı bize mümkün kılan Tüze Hukuk Dergisi, ilk sayısını çıkardığı Temmuz 2017'den beri gelişmeye ve kendini yenilemeye devam ediyor. Mart 2018'de ikinci sayısıyla kendimizi test etme fırsatına eriştiğimiz Tüze ile beraber, o tarihten bu yana kabuğunu değiştirerek sistematik ve programlı şekliyle "asrî hukukçulara" yaraşır bir yola revân oluyoruz. Bu yolculukla, sosyal medya hesaplarımızdan sizlere daha yakın olabileceğimiz ve dergimizin 3. sayısının sayfalarında önümüzdeki günlerde dolaşabilmek fırsatını elde edebileceğimiz bir dönemece giriyoruz. Bu mutlu haberleri sizlerle paylaşmaktan gurur duyuyor ve ilginiz için teşekkürlemizi sunuyoruz.

Bizler güncelliği ve hayatı yakalayan hukukçular olarak elimizdeki ölümsüz hazine olan fikirlerimizi dergimizde saklıyoruz. Ve sizlerden de bu defineye katkıda bulunmak isteyenleri bir sonraki sayılarda aramıza bekliyoruz.

Unutmayalım ki, dergimizin güvenli topraklarında saklayacağımız bu kıymetli hazinelerimiz yıllar sonra karşımıza çıktığında manevi tatmin duygumuzu karşılayacak derecede değerlenecektir.

Beraber nice dergilerimizin kapağını ilk kez açma hissini tatmak dileğiyle...

**Tüze Hukuk Dergisi
Yayın Ekibi**

@tuzehukukdergisi

@tuzehukukdergi

TOBB ETÜ HUKUK TOPLULUĞU
RESMİ YAYIN ORGANI

rtam

TOBB ETÜ'lünün Sosyal Ağı